

**INFORMATIU
D'AGRAMUNT I
DE LA
RIBERA DEL SIÓ**

Generalitat de Catalunya

**EXPOSICIÓ D'HOMENATGE AL
PRESIDENT COMPANYS
EN EL 50è ANIVERSARI DE LA SEVA MORT**

Per a lluitar per altres ideals nobles hi ha molta gent.
Però Catalunya només ens té a nosaltres.

Lluís Companys, 1940.

Palau Robert. Del 15 d'octubre al 25 de novembre de 1990

Núm. 321
Any XXVII
Novembre 1990

Equip de direcció:

Josep Bertran
Jaume Cots
Joan Puig

Redactors:

Ramon Bernaus, Pasqual Castellà,
Montse Ortiz, Joan Pijuan,
Antoni Ponsa, Josep Rovira,
Anna Santacreu, Rosa Maria Sera
i Núria Sorribes

Col·laboradors:

Serafina Balasch, Ramon Creus,
Josep Farreny, Jordi Martí,
Pere Mora, Deudat Pont,
Paulí Ribera, Magda Trepal
i Guillem Viladot.

Edita: Ajuntament d'Agramunt (Urgell).

Amb la col·laboració del departament
de Cultura de la Generalitat de
Catalunya

i la Diputació de Lleida.

Membre de l'Associació Catalana de la
Premsa Comarcal.

Imprimeix: Impremta-Offset Barnola

Redacció i Administració:

Plaça de l'Església, 1.
Apartat de Correus, 10
Agramunt (Urgell)

Subscripció anual: 1.500 ptes.

A l'estranger: 2.200 ptes.
Número solt: 150 ptes.

Dipòsit Legal: L-138-1964

*Per a subscripcions i anuncis
poden adreçar-se a:*

Pere Mora. Tel. 39 03 81
o bé Tel. 39 00 57

PORTADA: Carrer de la Muralla.

Foto: Joan Puig

La redacció, manifesta la no obligació d'acceptar totes i
cadascuna de les col·laboracions rebudes.

Per altra banda, la publicació dels articles signats, no sig-
nifica l'acceptació implícita del seu contingut per part de
l'equip redactor.

Es recorda que els treballs que enviïn els col·laboradors a
SIÓ, han d'anar escrits en paper blanc, en una sola cara
del full i a màquina a doble espai, signats i amb l'adreça; si
bé, es publicaran amb pseudònim, sempre que els autors
ho vulguin. Es prega també, que no passin de foli i mig.

Els escrits que arribin a SIÓ, perquè puguin sortir publi-
cats en el mes de la data de la revista, han d'ésser presen-
tats a la redacció (Apartat 10) abans del dia 25 del mes an-
terior.

Editorial

ENS HAN DEIXAT A LA CUNETA

Hem de fer avinent a tots els nostres lectors, per si n'hi ha al-
gun que encara ho ignora, que SIÓ, talment com la totalitat de
publicacions locals i comarcals, ha rebut fins l'any passat uns
ajuts econòmics de la Generalitat, Diputació i òbviament de
l'Ajuntament (aquest només quan ha estat necessari), que l'aju-
den a sobreviure.

Recentment i segons publica el Diari Oficial de la Generalitat
(DOG), la resolució del 24 d'octubre passat ve a dir que atès "el
conveni entre l'Estat Central i la Generalitat sobre el suport del
Govern de l'Estat a la normalització lingüística, el Consell Exe-
cutiu, en sessió dels dies 22 i 23/10/90 va acordar destinar 240 mi-
lions de pessetes de l'aportació estatal com a ajut a les publica-
cions en català de periodicitat no diària". En el mateix DOG se-
gueix una relació de les publicacions afavorides i SIÓ no hi apa-
reix.

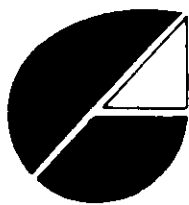
Ens va sorprendre i posant d'immediat fil a l'agulla, vàrem vo-
ler esbrinar el per què d'aital omissió que suposàvem involuntà-
ria... i res d'això. El que passà és que se'ns va aplicar rigorosa-
ment l'ordre del 20/12/89 per la que s'aproven les bases per a la
concessió d'ajuts a les publicacions periòdiques escrites en català
la qual, en el seu article 2 diu que "...queden exclosos dels ajuts
(...) els butlletins interiors d'institucions i associacions, les publi-
cacions de partits i entitats públiques...".

Aleshores, com ens etiqueten? SIÓ no és el butlletí interior de
cap institució ni associació, ni de cap partit ni de cap entitat pú-
blica. El contingut de tots i cada un dels números apareguts a tot
el llarg de més de vint-i-cinc anys de la seva existència ens ava-
len.

Remetem a tota aquesta documentació als senyors que ens
llesquen el pa de les subvencions. Si es volen molestar en consul-
tar-la veuran com SIÓ és una publicació independent i oberta a
tothom, guanyadora de premis com l'Òmnium Cultural i el TAS-
SIS TORRENT de l'any 1989, informatiu de la Comarca, amb
esperit de superació i que, de tant en tant, "fot canya" àdhuc al
propí Ajuntament que li dona suport.

No està bé aplicar fredament i al peu de la lletra el redactat dels
acords presos. En totes les disposicions oficials hi tenen cabuda
allò que en diuen "considerants" i que permeten, sense menyste-
nir l'esperit dels acords, ésser més justos en la seva aplicació.

Sincerament i no creiem pecar d'immodestos, pensem que
SIÓ és mereixedor de més d'un "considerant" i no deixar-lo a la
cuneta de les subvencions. És en aquest sentit que hem iniciat rà-
pidament les corresponents reclamacions que esperem veure ate-
ses i ser tractats igual com ho són la resta de les publicacions locals.

GABINET AGRO-INDUSTRIAL
GABINET TÈCNIC DE SERVEIS

Àngel Guimerà, 26 bis
Telèf. Provisional 39 05 31
25310 AGRAMUNT

Un Gabinet format per professionals que li dóna la seguretat de **SOLUCIONAR** **QUALSEVOL projecte o gestió.**

- **Assessorament Tècnic d'Enginyeria, Arquitectura i Urbanisme.**
- **Assessorament Fiscal i Jurídic.**
- **Assessorament Comptable - Financer.**
- **Assessorament Laboral i Social.**
- **Assegurances.**

Contacteu amb qualsevol de les nostres oficines.
LA SOLUCIÓ N'ÉS GARANTIDA.

winterthur
seguros

Fets del mes

"URTX"

*Revista cultural de l'Urgell,
presentada a Agramunt.*

El segon número d'aquesta revista va ser presentat a la nostra vila el dia 28 d'octubre, a la sala de sessions de Ca la Vila, en un acte presidit per l'alcalde i amb la participació de Jaume Espinagosa, coordinador de la revista i responsable del Museu Comarcal, Joan Duc, estudiós de la comarca i els agramuntins, Lluís Pons i Josep M. Planes.

"Urtx", paraula d'origen basc de la qual en deriva la d'Urgell, pretén facilitar la publicació de tota mena de treballs que facin referència a la comarca i redactats majoritàriament per urgellencs. En la publicació hi tenen cabuda aquests estudis o articles que per la seva extensió o temàtica no poden ser publicats per les altres revistes d'àmbit més general que s'editen a la comarca de l'Urgell.

La revista té 325 pàgines i acull 21 treballs d'investigació; la tirada va ser de mil exemplars amb un pressupost d'1.800.000 pessetes amb aportacions de diverses entitats, ja que és totalment deficitària.

TOTS SANTS

*Jornada viscuda tal i com manen
les tradicions.*

El Cementiri es va veure molt concorregut de visitants el primer dia del mes de novembre. També la vigília els familiars varen omplir el recinte preparant tombes i ninxols per a la jornada en què, tradicionalment es recorda els difunts, a tots aquells que ja no estan amb nosaltres. El bon temps va ajudar a aquesta concurrència que pogué contemplar també els

Acte de presentació de la revista "Urtx", presidit per l'alcalde Josep Huguet.

J. B.

canvis que es fan al cementiri en aquests darrers temps per part del Consistori.

Evidentment que la festa de Tots Sants té també altres connotacions més alegres com són les populars castanyades. La vigília, tots els centres d'ensenyament de la vila i comarca van fer la seva pròpia castanyada amb una tarda festiva. Al vespre, entitats, grups i famílies també organitzaren les seves particulars castanyades. El dissabte, dia 3, els joves del CAU vengueren castanyes torrades pels carrers de la vila.

NOU DISSENY

Amb aquest exemplar són tres els nú-

meros de SIÓ que han vist la llum amb el nou disseny de la portada i contraportada, el maquetatge de les quals ha estat obra de Marta Castellà i Escolà, que ha col·laborat diverses vegades amb la nostra revista.

Tal com esmentàvem en l'Editorial del mes de setembre, s'anirà mantenint les fotos en color de la portada, així mateix s'està estudiant una nova compaginació interior per donar un nou aire a la publicació.

METEOROLÒGIQUES

*Un bon octubre amb temperatures
primaverals.*

Tal i com podran seguir amb detall en la secció del Temps, durant el mes d'octubre hem tingut unes temperatures gairebé primaverals. Si observem el que està passant en els darrers anys, potser sí que haurem de donar la raó als qui diuen que "el temps ja no és el que era". Fa uns anys, el dia de Tots Sants era ja extremadament fred i les gelades i boires ja havien arribat.

Aquest any el fred ens ha vingut a primers de novembre mentre els pagesos s'afanyen a sembrar intentant recuperar els dies que van perdre a causa de les pluges caigudes a finals d'octubre i que, juntament amb les de la resta del mes, han deixat a la terra una saor de més de 70 litres per metre quadrat.

J. Bertran

El cementiri fou molt concorregut la diada de Tots Sants.

**CAIXA D'ESTALVIS
DE MANRESA**

TALLER
Jordi Padullés
FUSTERIA METÀL·LICA
Instal·lacions per a Granges
Reparació de tota mena de Maquinària
Agrícola i Industrial
Carrer del Firal, s/n. Telèfon 390.661
AGRAMUNT

ES VEN PATI
A la Ctra. de Cervera
(tocant al Garatge Vidal)

Informació: Tels. 39 02 87
39 02 32

PRETENSATS

CUÑAT, S. L.
Avda. Catalunya, 13 Tel. 39.01.15 Apartat 26
AGRAMUNT Urgell-Lleida

ROS ROCA S.A.
ELS ESPECIALISTES EN EQUIPS
PER A SERVEIS MUNICIPALS,
AGRÍCOLES I INDUSTRIALS

Cortinatges i Tapisseria
DECORACIONS
Lurita
VISILLOS
MOQUETES
TAPISSAT
DE PARETS
PINTAT DE
PISOS
ESTUCATS
EMPAPERATS
Avgda. Catalunya, s/n.
Telèfon (973) 39 03 39
25310 AGRAMUNT

Els lectors escriuen

LA HISTÒRIA AMAGADA...

S'ha d'agrair a un historiador lleidatà, J. M. Solé i Sabaté l'esforç que ha fet, junt amb un altre historiador, J. Villarroya i Font per la investigació i redacció dels dos volums: LA REPRESSIÓ A LA RE-RAGUARDA DE CATALUNYA 1936-39. Publicacions de l'Abadia de Montserrat. És un examen complet d'aquell període.

Agramunt hi consta, sense noms, en el volum primer i en la pàgina 422 amb 2 víctimes. Era ben clar que una era el Sr. Trepal i l'altra, després de pensar-ho i preguntar-ho, vaig arribar a la conclusió que es tractava d'en Domènec Galceran, la mort del qual, havia sentit dir, no era a causa d'un bombardeig malgrat que el descobriren voltat de runes en un sotescala.

Fa un parell de mesos, es posà a la venda el segon volum i allí amb tots els noms aparegué la segona víctima assassinada durant aquell període. No es tractava d'ell, sinó d'en Jaume Barrera Ribó, de 27 anys, que si bé era originari d'Agramunt, no hi vivia, i el cos del qual fou trobat a la Rabassada de Barcelona, en data 23 d'agost de 1936. Es tracta del germà d'en Remigi Barrera, que molts recordaran a Correus i germanastre del que fou alcalde Manuel Mazón.

Vaig rellegir intrigat què en deien els fascicles de la guerra civil que va publicar SIÓ i òbviamment hi havia evidència d'un buit. La mort del Sr. Galceran hi era donada a la pàgina 97 com el 31 de desembre de 1938 i la data del registre, o certificat de defunció era del 27 de juliol de 1939.

He cregut que valia la pena fer una breu enquesta referent a aquest fet que ateny en dolorós record a l'actual família Serra-Galceran. Tothom coneix en Ramon Serra Bertran, ara ja jubilat, i durant un grapat d'anys venedor de la producció de l'empresa Ros-Roca. Les seves arrels són ben agramuntines ja que la seva mare era una Bertran de la casa "Teto". Casada al Poble Nou de Barcelona amb un Serra, un barri en què encara ara la Vila Olímpica en construcció, no ha pogut foragitar les empreses de transport, com ho era la de l'Avi Serra. Que no era cosa de riure, en aquella època, amb 40 cavalls, 80 carros i 7 camions.

La família Serra, per bé que benestant, feia honor al sentit lliberal de Catalunya. Eren d'esquerra i nacionalistes. El

Indret on va ser trobat el cos de Domènec Galceran.

Foto: J. Bertran

pare del nostre Serra fou empresonat a l'octubre de 1934 al vaixell "Uruguay", on la plana major del catalanisme, amb el President Companys, estava captiva esperant judici. Participà naturalment en la guerra defensant Catalunya i la República i com tants altres, conegué l'amargor de la derrota i l'exili a mans de la versió espanyola del feixisme.

Concentrat als camps francesos, hi trobà casualment gent d'Agramunt. Però la guerra mundial féu desaparèixer aquelles concentracions i la gran majoria s'incorporà a la vida civil francesa, al treball, que els nadius en guerra, havien deixat vacant. S'ha perdut en la memòria, com fou capturat i deportat a Alemanya. Hi caben totes les hipòtesis. Els alemanys d'aquella època confiaven en la força, la brutalitat i els drets de la raça superior. Si hi havia un atemptat, tancaven quatre carrers, enxampaven vint o trenta vianants i l'endemà t'assabentaves per la premsa dels afusellaments. Jo ho he viscut a París. En Ramon Serra Ministrat, capturat a Marsella, féu cap als camps de la mort i morí al de Dachau, havent passat també anteriorment pel de Mauthausen. Figura en la llista que dóna el llibre de Montserrat Roig, referent als catalans morts als camps nazis.

La guerra destruí la família Serra-Ber-

tran i fongué els béns de l'Avi Serra. Tot havia estat requisat. Tot s'havia perdut. Davant l'Avi plorós, el cabaler havia dit: Ens ho han pres tot, menys la carrera i el saber que m'heu donat i que tinc guardat a dins de la testa. Vingut a Agramunt, en Ramon Serra, conegué i es casà amb la filla gran de la vídua Galceran, Na Teresa Cahelles, de la casa "Rita" del carrer de la Carabassa. És a dir, la filla d'en Domènec Galceran, germà petit de l'hereu Galceran que tothom recorda. Era el cabaler de la casa i les seves activitats eren de ramader, com el seu germà gran. Era un home bo, treballador i casolà a l'extrem. Família i treball. Treball que compartí, excepte al final, amb el seu germà. Era un home a qui ningú no podia voler mal. No se li coneixien vel·leitats polítiques i la maltempsada dels primers mesos de la guerra no l'afectà. És més, en Domènec Galceran fou dispensat pel mateix Ajuntament d'ésser mobilitzat ja que Agramunt s'hauria quedat sense un oficial escorxadador.

Cap al final de la guerra, quan el vencedor ja no oferia dubtes, gairebé tothom seguia les indicacions de Burgos, de considerar únicament vàlids per al futur, els bitllets de banc emesos abans de l'aixecament militar. Eren els "bitllets de sèrie", pocs en circulació i molts d'amagats.

Sobretot buscats enmig de la inflació i devaluació que l'acompanyava... Moltes persones duïen feixos d'aquests bitllets i en Galceran portava al damunt unes 150.000 pessetes, que si s'haguessin de traduir en diner d'avui, arribarien a un valor molt elevat. Un jornal de peó al 1936-38 era d'un 10 ptes. diàries.

Els fets comprovats són els següents: Hi hagué una alerta de bombardeig i el Sr. Galceran entrà, com altres, al refugi de l'església. D'allí fou cridat per una persona, ja morta avui, i que en Serra coneugué bé, vivint ell ja casat a Agramunt. Si aquesta persona entrà en el joc criminal posterior, no es pot afirmar. La que fou víctima poc després, ja no se la veié més en vida. Dues dones d'aquell veïnat afirmaren més tard haver sentit soroll i trets, però no es produí més tard cap testimoniatge. Desaparegut, hom pot imaginar-se el calvari de la vídua, amb dues filles petites i un fill malalt. Un racó de diner que tenien amagat, destruït per una bomba i tirant endavant com pogué. Teresa Cahelles perdé aquell any, el marit, el pare i el fill!

Quan pel juliol de 1939, desenrunaren la casa de la família Santemasses, avui casa Porrans del carrer de St. Joan, on el primer bombardeig d'Agramunt n'havia destruït totalment la caixa d'escala en caure-hi exactament una bomba, allí fou trobat per fi, el cos d'en Domènec Galceran, tapat amb una manta, ben conservat, mort d'una punyalada al coll que el dessagnà i dos trets a la regió del cor. Naturalment, sense cap diner ni tampoc el rellotge d'or que duia. Només se li trobà les claus de casa.

Vers l'any 1954 el misteri començà a esclarir-se. La premsa de Barcelona publicava que havia estat jutjat un individu causant de vint-i-tres assassinats, entre ells un de perpetrat a Agramunt. La filla de la víctima i el seu marit Ramon Serra convenceren la vídua que s'estalviés reviure una vegada més el drama. Foren ells dos qui feren cap a la Direcció General de Policia, Via Laietana de Barcelona, perquè els possessin al corrent. Allí, juntament amb el fill d'una altra víctima, aprengueren que aquell matí el criminal havia estat ajusticiat.

Es tractava d'un pistoler a sou, detingut per algun altre fet i que a la fi admeté ésser l'autor de tots aquells crims. L'individu en qüestió, confessà haver estat induït per una persona d'Agramunt, de la qual vagament digué que era del Comitè. La realitat és que aleshores ja no n'hi havia de Comitè... però sempre podia ser algú que hi hagués estat relacionat... o bé algú afí amb el disminuït Ajuntament que hi havia aleshores. El que sí és clar i definitiu és que l'assassinat tingué per mòbil el robatori.

Crec que valia la pena fer i explicar aquesta puntual enquesta i restablir la veritat històrica d'un fet amagat, del qual no se n'ha escrit gens i que quan se l'esmenta es fa de manera equivocada, creient més en el bombardeig que en el crim. Al Jutjat de Balaguer quedaren arxivades proves i documents del fet.

Heus ací com els pares de dues persones que formaren una llar agramuntina, tingueren un tan tràgic final, a la mateixa edat de 36 anys. Un pietós record per a ells.

J. Ros i Serra

ARBRES ALS NOSTRES CARRERS

No hi ha dubte de que els arbres són uns elements que embelleixen els nostres carrers, però com totes les coses tenen els seus pros i contres. En primer lloc crec que hi ha més d'un veí de la nostra Vila que s'estimaria més no tenir plantat a la vorera del seu habitatge l'arbre que hi ha, perquè li pren el sol, la ventilació i la visibilitat de la seva llar, amb el consegüent perill que per les rames se li enfili alguna bestioleta, o potser algun desaprensiu amant de les coses dels altres.

Un dels inconvenients, fàcil de reparar, és el que ocasionen les precioses moreres plantades en diversos llocs de la població. Quan estan recent podades

no hi ha res a dir, però quan les rames han sortit ufanoses, algunes puguen dels arbres, essent impossible de passar per sota dels mateixos en alguns indrets, el vianant es veu obligat a baixar a la calçada, amb el consegüent perill d'un atropellament.

Concretament això passa als carrers Verge del Socors i La Capella i en algun lloc de l'Avinguda de Marià Jolonch, possiblement en altres també. Aquest problema té fàcil solució amb una poda en verd traient les rames caigudes i mirant que per sota dels arbres hi pugui passar una persona més aviat alta.

Referent a l'Avinguda de Marià Jolonch he sentit comentaris que l'arbre que hi ha

a la cantonada amb el carrer del Firal, on també pengen rames, treu la visibilitat dels conductors que han de canviar de carrer, amb el consegüent perill d'un accident de trànsit.

També cal remarcar que el pont vell del Sió a l'Avinguda de Catalunya, tant perillós per la seva estretor, hi ha un arbre a la cantonada del passeig, que bolca les rames damunt el pont, i és la causa que la persona que passa no pugui atansar-se a la vora, augmentant el perill que sempre existeix en travessar aquest pont. Amb una senzilla poda quedaria solucionat aquest inconvenient.

creus

L'ART D'AGRAMUNT A "LA VANGUARDIA"

Si repassem la història d'Agramunt ens adonem que l'art ha estat una constant al llarg dels esdeveniments i ho és encara actualment.

Hom procura cultivar i potenciar les qualitats artístiques personals i això demostra un nivell cultural en els ciutadans agramuntins.

Ara, l'Espai Guinovart promet a la vila

una promoció i una projecció artística molt important.

Tanmateix, Agramunt compta amb artistes qualificats i ens ho demostra l'exposició de pintura i repujat que va tenir lloc a cal Mas Vell els dies de la Festa Major, la qual ha estat motiu d'elogi en una carta a "La Vanguardia" del dia 25 de setembre en la que el senyor J.O.G.

de Camarasa felicita l'artista tot desitjant-li sort per aconseguir el reconeixement que mereix.

Agraïm des d'aquí, al citat lector, l'esment que fa a "La Vanguardia" i pensem que Agramunt mereix comptar amb artistes d'aquest nivell.

ENTUSIASTA DE L'ART

"JULIOL"

Estimada troica directiva de SIÓ: gràcies a una finesa de l'amic senyor Lluís Pons i Serra, tinc a les mans 18 números del setmanari que, amb el nom de JULIOL, el comitè local del Front Popular començà a publicar el mes d'agost de 1936. A més de mig segle de distància, resulta estimulants la seva lectura. Heus ací algunes raons.

1.- Al setmanari s'hi pot veure gran quantitat de publicitat, cosa per la qual podem sospitar que la revolució, que amb tant de fervor es proclamava des del paper, no havia arribat, ni de molt, a la nostra vila.

2.- Per la llista publicada al número 8, 12 de setembre, referida als donatius a benefici dels hospitals, es pot comprovar que la revolució atea tampoc no s'havia establert a la capital del Sió. A l'esmentada llista hi consta: "Monges de la vetlla, un conill".

3.- Tot el setmanari està redactat

en català. És curiós, però, de veure-hi anuncis com aquest: "Cinema la Barretina (aquí el nom de les pel·lícules). Admireu tot un programa en castellà".

4.- Com no podia faltar, aviat s'hi publicaren versos. Algun, com per exemple el titulat "Eugènica" i signat amb el pseudònim de "Roselles i Espigues", és d'un contingut racista hitlerianà.

5.- El número 8 publica un article titulat "La nostra modesta opinió", signat per Jaume Valls, que és una mostra significativa de la retòrica general que plana sobre JULIOL. L'autor explica que "el país no ha de posar les armes mentre hi hagi, sigui qui sigui —déu, Rockefeller, Maurin, Durruti o Stalin—, que negui a un sol home el dret comú..." L'articulista, al final opina que aquestes armes han de servir per imposar la llibertat per la força a través de la cultura.

6.- La voluntat que proclama JULIOL és obertament pro-soviètica. La URSS és una referència constant i un exemple revolucionari a seguir. Generacions testimonien d'aquell JULIOL han vist com aquesta mateixa URSS ha desmantellat tot el sistema marxista-leninista per buscar una solució en el capitalisme.

Es podrien fer molts més comentaris, o lectures actuals, d'aquell setmanari publicat pel Comitè Local del Front Popular. Un, però, no em resisteixo a posar-lo a la vostra consideració: el salt d'aquells anys trenta al 1990 és tan gros i tan profund que, si hi afegim el desmantellament del franquisme també des de dalt, podem heure la clau de l'actual escepticisme polític, ja no tan sols entre nosaltres, sinó arreu.

Ben cordialment us saluda,

Subscriber

CAG
AGROPECUÀRIA
DE GUISSONA
S. COOP. LTDA.

CAG
DE GUISSONA
Para comer calidad

Caixa Rural de Guissona

GRAN MERCAT El Rebost

Carrer de Sió, 15

XOCOLATA • CAMELS • CONFITS

Una llarga... i dolça tradició

Fabricats per R. VICENS, S. A.

Ctra. de Tàrrega, s/n.

Telèfon 390.607

RENAULT

JERONIVALLS I SEGURA

Servei de Planxisteria i Grua
Càrrega d'aire condicionat

Ctra. Artesa-Tàrrega, Km. 12'800

Tel. 39 03 34 - Fax: 39 12 84

AGRAMUNT

MAQUINÀRIA AGRÍCOLA

JOSEP MARTORELL

Fontaneria Electricitat
Electrodomèstics

VILANOVA

Tels. 39 08 90 i 39 02 23

Guimerà, 13

AGRAMUNT

Restaurant
Cafeteria
Discoteca
Sala de Festes
Piscines
Pista d'Estiu
VÍdeo-Set

Estacions de
Servei a:

Agramunt
Cubells
Montgai
Mont-roig

Establiments

E. S. A.

Tels. 390802
390202 - 390142

AGRAMUNT

JOSEP ROS I TORRENS

Ferro, fusta i cant

Naixia a Agramunt el 27 de desembre de 1908, al Mercadal, a la mateixa casa on encara avui se'l pot trobar amb el seu característic vestit de vellut negre. Està disposat a oferir-nos un trosset del seu ben guanyat oci, per explicar-nos el que han estat per a ell, aquests 82 anys ininterromputs de la vida familiar, professional i col·lectiva.

El Pepe és solter. Com tota persona gran, tendeix a diferenciar el que va esdevenir abans o després de la guerra.

La seva vida es divideix en dues facetes. Una l'ofici de carreter del que ens pot explicar un pou de coses; i l'altra la de l'home a qui agradava i agrada encara avui la música i el cant.

L'ofici de carreter el va aprendre a casa seva. Explica que el seu padri abans de 1875 es llogà d'aprenent a

cal Mingo el carreter, situat al racó del Mercadal al número 12 d'avui en dia. Recorda sentir explicar que l'amo del padri li va comprar el soldat. En aquell temps en va pagar 200 duros; això sí, amb la condició que durant tot el temps que hagués hagut d'ésser fora, treballés de franc (i això durant 3 anys); és a dir: fins que simbòlicament el van llicenciar, no va poder cobrar ni cinc.

Tenint intenció de treballar per ell i una vegada es va morir l'amo, va comprar les eines necessàries per poder començar; i ho va fer on avui és cal Bergués, també al Mercadal. Ja l'any 1875, comprà una part de la casa que avui dia habita, que fou on va continuar de ple el negoci de carreter. Més endavant va comprar la casa del costat i des de llavors, i amb no massa canvis, s'hi

continua treballant, encara que de l'ofici amb què es va iniciar ja no en queda res més que els records.

Són cinc generacions que hi han passat des d'aquell 1875, i totes amb el nom de Domingo Ros, menys el seu pare que es deia Josep.

L'OFICI

– *Com recordeu el vostre començament?*

– *A casa nostra tota la vida s'havia fet de carreter, fins que l'any 1914 el meu germà Domingo començà a treballar conjuntament amb el pare, però a ell li agradava fer de ferrer. He de reconèixer que el meu germà tenia unes mans de plata per la forja del ferro. A l'edat de 15 anys va ésser quan jo em vaig integrar al negoci familiar.*

– *Parleu-nos de l'ofici pròpiament dit de carreter.*

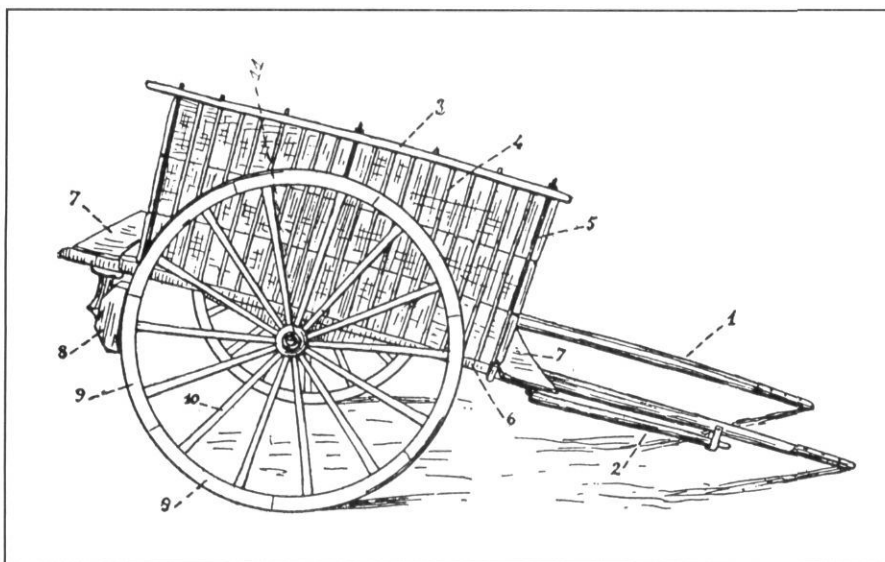
– *L'activitat de carreter comportava diverses feines. No tot era fer carros. També es reparaven les diverses màquines dels pagesos, se'ls posava mànecs a moltes eines, es reparaven carros i moltes altres coses.*

– *Expliqueu amb detall com eren i com fèieu els carros.*

– *N'hi havia de moltes maneres. Carros llargs que feien 13 pams, carros de pes que tenien 10 pams, els petits tenien 8 pams i mig i els de volquet feien 1'40 m. × 0'35. També es feien tartanes.*

El material amb què fèiem l'escalada del carro era de freixa del país. Les rodes eren una altra història. Per començar la confecció del botó d'aquestes rodes ens costava 7-8 anys. M'explicaré: El material dels troncs que empràvem era fusta de freixa. Els tallàvem a trossos de 7 pams i els deixà-

Carro d'escala. 1) braç; 2) descans; 3) barana; 4) empostats costat; 5) empostats davant; 6) contraperna; 7) tablilla; 8) soc; 9) corba; 10) raig; 11) botó. (Dicc. Alcover-Moll)

vem assecar a l'ombra. Al cap de 3 anys els tornàvem a partir a 32-35 cm., llavors aquests trossos s'arrodonien i deixàvem passar 2-3 anys més. Passat aquest temps, s'hi podia clavar els rajos. Aquesta feina sempre la fèiem durant la primavera. Els fèiem bollir en unes grans calderes durant 3-4 hores i, una vegada estovats, era el mo-

ment de poder clavar definitivament els rajos.

El diàmetre dels botons era de 23 i 29 cm. Els d'aquesta mida tenien 16 rajos. També n'hi havia de 32 cm. de diàmetre; llavors portaven 18 rajos. Les rodes les fèiem de fusta d'alzinerà que la portaven del Montsec, concretament de Sant Celoni i Cardedeu.

– Per a qui treballàveu?

– Per als pagesos i per tothom que es presentava. Ja que entre carreters i ferrers, déu n'hi do, de tot el que tocàvem. També fèiem feines per la gent de la comarca. De la Sentiu, de les Pallargues, de la Guàrdia, de Barbens i altres.

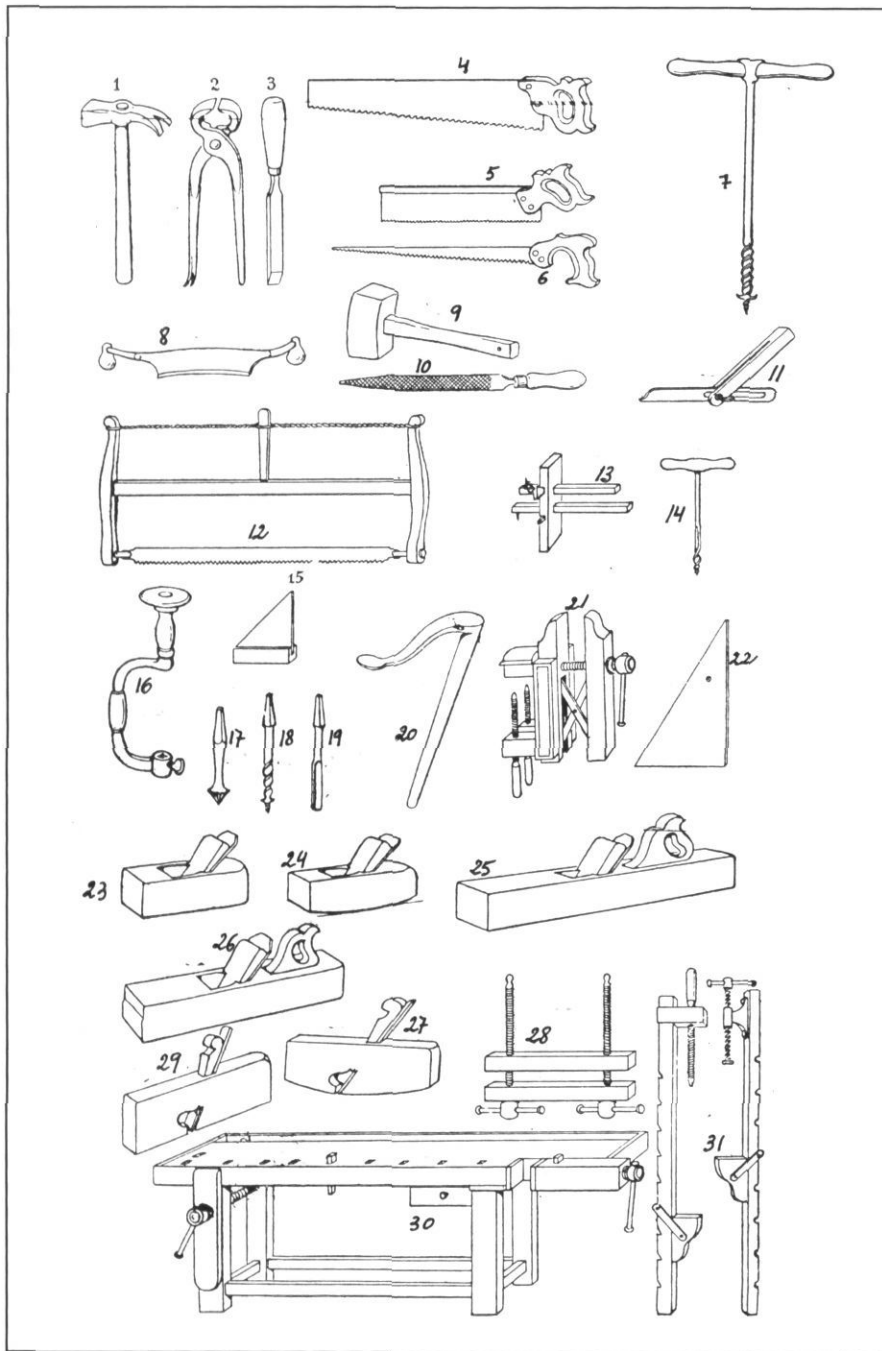
– Recordeu quant en fèieu pagar d'un carro?

– Del començament no me'n recordo. Ara, sí que recordo que al juliol de l'any 1936 un carro no massa gran va costar 120 duros; un altre, el tracte va ésser 100 duros i 100 quilos de blat. Als llibres que guardo de quan el padrí va començar a treballar, alguna de la gent per als quals treballaven, els pagaven amb espècies: blat, gallines, ous i altres, i tot està valorat en rals.

Jo, a l'any 1929, recordo haver anat a col·locar planxes d'uralita a les teulades i cobrar a 1 pesseta l'hora; mireu si ha canviat!!

Us explicaré una anècdota que va ocórrer a casa nostra: a principi de segle algú va pagar uns treballs al pare i ho féu amb un bitllet de 10 duros. Quan el va donar al padrí, aquest estava convençut que aquell paper no

Detall d'eines necessàries per l'ofici de carreter. 1) martell; 2) estenalles; 3) enformador; 4) xerrac de mà; 5) xerrac beina; 6) xerrac de punta; 7) barrina; 8) cantell; 9) maça de fusta; 10) raspa; 11) sentenella; 12) serra; 13) rosset; 14) barrina; 15) cartabó; 16) filaberquí; 17, 18, 19) broques; 20) batlet; 21) caragol de ferro; 22) escaire; 23) ribot pla; 24) ribot corbat; 25) garlopa; 26) garbopí; 27) guillaume corbat; 28) congrells; 29) guillaume; 30) banc de fusta; 31) allicador.

era bo. No n'havien vist mai cap. Per estar-ne segurs el padrí el va fer anar a descansar en una casa que feien de mig bankers; i ja ho crec que va ser bo!

I ja que parlem de diners, afegiré que el sistema emprat per molta gent en aquells temps, al menys a casa nos-

tra, era el de passar comptes per la Mare de Déu d'agost. Els pagesos ja havien batut i, si havia anat bé, pagaven les despeses de durant l'any. També ens havíem trobat que la collita havia anat tan malament que ens havíem d'esperar a cobrar a l'any sobre.

De ferrar, durant tot l'any, un parell d'animals que podia tenir qualsevol pagès, es pagava un preu fix a l'any que anava entre les 10 i les 15 pessetes.

- I després dels carros, què?

- Doncs, després dels carros vingueren els remols. Fou l'any 1955 quan a casa nostra vàrem fer el primer remolc. Els primers eren de fusta; després ja varen venir els de ferro. Un remolc de fusta costava llavors 28.000 pessetes. Com a curiositat us diré que vers l'any 1962 amb 16 mesos construïrem 14 remols, entre el meu germà, la meua cunyada i jo. El nebot que era el puntal fort, es trobava fent el soldat. Va ésser tot un rècord.

Després, l'any 1970 ja els construïrem amb bolquet. El darrer que férem fou al maig de 1976 i costava llavors 64.000 pessetes, sense rodes; les rodes (en aquest cas) les portava el client.

- Quines eines eren necessàries per a l'ofici?

- De molt segur que algunes de les que us anomenaré per a molts serà la primera vegada que les senten. Això sí que ha canviat. Ara tot va connectat a la llum, ai del dia que durant una estona no tinguem llum; ja podem plegar, no es pot pas fer res!

- En l'actualitat, cap a on ha derivat el vostre ofici?

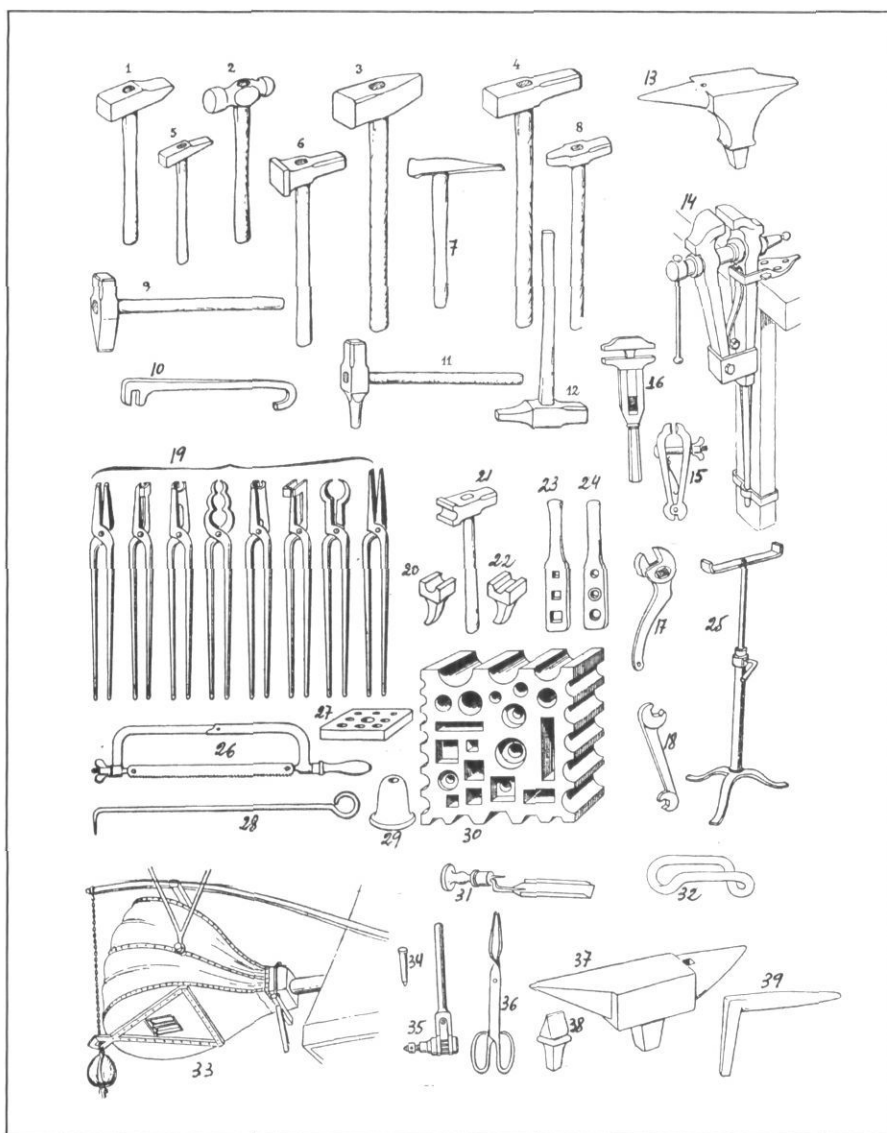
- Es fa una mica de tot. Fem bàsicament feina de ferrer. Continuem arreglant els estris dels pagesos. Fem encàrrecs per als paletes. També treballem per particulars, tot construint portes, reixes, dipòsits i altres.

També ens hem dedicat al material de construcció. Ja de molt abans de la guerra, que representem la casa RO-CALLA i cada vegada ho fem més a l'engròs.

Ara, jo ja estic retirat, ja no puc treballar. Sempre deia que quan deixaria de portar espartenyas embetades, deixaria de fer de carreter. Amb això volia dir que quan hagués de protegir els peus amb sabates, és que ja eren massa vells per poder treballar.

L'AFICIÓ

Tots sabem que en l'època de jove, el Pepe havia distret alguna estona de la seva feina quotidiana per a integrar-se a un grup de joves que tenien com a

Detall d'eines necessàries per l'ofici de ferrer. 1, 2) martell; 3) mall; 4) escaire mànec fusta; 5) martell petit; 6) plana; 7) martell de pena; 8) tast; 9) tallant; 10) gafa ferrar rodes; 11) punxó; 12) punxó quadrat; 13) enclusa petita; 14) caragol de ferro; 15) caragol de mà; 16, 17, 18) claus; 19) estenalles diferent bucatge; 20) tast d'enclusa (positiu); 21) tast (negatiu); 22) tast d'enclusa (positiu); 23, 24) claveres; 25) mossa; 26) serra; 27) clavera grossa; 28) sirventa; 29) boterola; 30) clavera grossa; 31) botavant; 32) entaulador; 33) manxa; 34) punxó de mà; 35) xitxarra per foradar; 36) estenalles; 37) enclusa; 38) tallant enclusa; 39) tast.

denominador comú, la música i el cant.

Malgrat l'afició que tenia per al cant, mai no havia assistit a cap mena de classe de música. Diu ell, que tenia molt bona oïda i tot ho cantava sols d'oïda.

Tant com li agradava de cantar, detestava en canvi els moments en què havia de fer algun comentari sense cantar. Això de parlar damunt d'un escenari, el tenia atabalat.

Sota la direcció musical de Ramon Ribera i dirigits per Lluís Bertran,

s'atreuen a representar el que llavors estava de moda: LA SARSUELA.

– Ja abans de la guerra al Salon, havíem representat alguna que altra sarsuela, com l'any 33 que férem LOS BOHEMIOS, LA ALEGRIA DE LA HUERTA, LOS CLAVELES i LA REINA MORA.

– Quatre sarsueles havíeu fet en un any?

– Sí. Havia fet cap aquí a Agramunt una companyia de Barcelona que allà es moria de gana i com que

ells hi col·laboraven per gairebé no-res, no ens costava gaire preparar una obra. Aquest va ésser el motiu pel qual en un any férem quatre representacions.

Després vingué la guerra i un llarg parèntesi es va produir.

– Però, malgrat tot, la cosa es va tornar animar una vegada acabada la guerra?

– Sí, ja ho crec. Al Casal en representàrem tota una colla.

Festa Major de 1951.
Ball de casats a l'envelat, xiulat.
Acompanyat per l'orquestra Mongrins.

– Recordeu de quines obres parleu?
– I tant, a més tinc els programes que anunciaven les representacions. L'any 1946 posàrem a escena LA ALEGRIA DE LA HUERTA. L'any 1947 LOS BOHEMIOS i LOS CHICOS DE LA ESCUELA. L'any 1948 LA CANCION DEL OLVIDO i també ELS PASTORETS de Josep Mª Folch i Torres, amb il·lustracions literàries de Joan Viladot i música de Ramon Ribera. Al mateix any LOS BOHEMIOS i LOS CLAVELES (aquesta darrera la férem a Mont-roig). L'any 1949 EL CANTAR DEL ARRIERO i també LA DOLOROSA. D'aquesta darrera en puc explicar una anècdota: Després de representar-la aquí a Agramunt, vàrem posar-nos d'acord per anar a fer-la a

Pradell, ja que era la festa del Roser; doncs veureu que la gent de Pradell estava molesta per alguna cosa de l'organització de la festa, es posaren d'acord i no va assistir ningú a la representació; sí, sí, ningú! Nosaltres, però, la vàrem interpretar de cap a peus. L'any 1950 férem DON QUINTIN EL AMARGADO. L'any 1951 CANÇÓ D'AMOR I DE GUERRA; va ésser per Pasqua. En aquesta ocasió jo vaig interpretar el paper de tenor còmic junt amb Rosita Urpí. En aquesta obra uns dels quadres musicals, era un taller de forjadors i sortíem el Ton de l'Espot i jo. Allí damunt l'enclusa picàvem el ferro al so de la música i fèiem veure que treballàvem. En acabar la representació la Urpí, que era de Barcelona, em va dir: semblàveu dos ferrers de debò, de tant bé com ho fèieu; és clar que ho fèiem bé, ella no sabia que érem ferrers d'ofici!! L'any 1951 LA VENTA-FOCS i LOS GAVILANES. L'any 1953 LA DEL MANOJO DE ROSAS. L'any 1959 LOS CLAVELES.

– De tots aquests treballs, en trèieu algun benefici?

– Vols dir si cobràvem?, doncs no. Tan sols al Ramon Ribera es pagava la quantitat, si no recordo malament, de 300 pessetes i als músics que acompanyaven, 10 duros. A tots els altres actors ens repartien 2 entrades de franc per cada u. Més endavant això de les entrades ho vàrem haver de deixar córrer, ja que va acabar a "tiros".

Llibreta del any 1875.

dia	de	cosa	Rs	Rals
dia 16	de	Mar. Riera per una xarxa	130	Rals
		Per totte astagius.	13	"
		Per fe una barana.	6	"
		Per espargats una boiga.	4	"
		Per dos desanços y un set	4	"
		Per dues tapelles.	10	"
			<u>160</u>	
			160	Rals.
dia 23	de	Mar. Pau del Gyal.		
		Per dos costes.	60	Rals.
		Per una potrella y nine palmellons.	11	"
		Per un dental.	6	"
dia 24	de	Sanjo per un coste y gastacos	308	"
		Per per nos ja lo trill	6	"
dia 25	de	Mar. Miquel del Ton del Abiga.		
		Per una corba y dental.	12	Rals
		Per dos desanços y una astaca.	5	"
		Per dues postetes.	2	"
dia 26	de	Sanjo per 8 Asta Gbirro	27	"
			<u>27</u>	

– Com va ésser que es va anar acabant aquesta afició?

– Doncs, com en totes les coses sempre ha d'haver algú que estiri del carro; i en aquest cas va començar a fallar en Ramon Ribera que per motius de salut ho va haver d'anar deixant. En la part musical, ell era l'amo i quan ell no va poder col·laborar, es varen acabar les sarsueles. Per altra

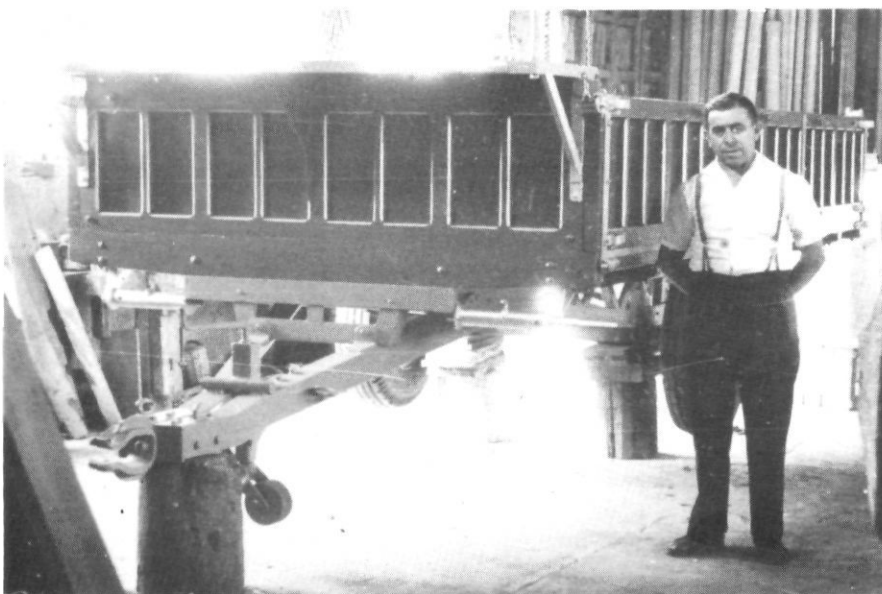
banda, en Lluís Bertran, continuà la feina de dirigir teatre que llavors va ser el que va substituir la sarsuela.

– Com recordeu tot allò?

– Amb nostàlgia, naturalment. Han passat molts anys i no pas en va. Només en aquesta estona que en parlem, he recordat coses que m'han fet passar un bon moment i m'han aprofitat a aquell llavors de la meva joventut. Vull encoratjar des d'aquí a tota la gent jove i no tant jove que tenim a Agramunt, que han passat i passen per les institucions culturals de la nostra Vila, sigui teatre, cant, música i altres, perquè quan es trobin a la meua edat, aquesta faceta estic segur que no l'oblidaran mai.

Sembla ser que el temps ens marca una fita i fins aquí la d'aquesta conversa. Estic segura que tant al Pepe com a mi, ens han quedat moltes coses, a ell per explicar i a mi per escoltar i descobrir. És curiós la quantitat d'experiència i experiències que surten d'una persona, com la que ha estat el Pepe el Carreter. Gràcies de tot cor per l'interès demostrat. Us recordarem a vós i a les vostres coses com a una tradició.

Anna Santacreu

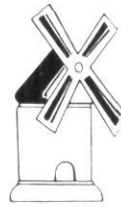

GRUPO CONSIST SA
GRUCONSA

FERRETERIA MOLINET

Ronda dels Comtes d'Urgell, s/n. - Telèfon 39 04 58

CORRETGES
RODAMENTS
CARGOLS
EXTINTORS
PINTURES

MÀNEGUES
E I N E S
MATERIAL
ELÈCTRIC
PLÀSTICS

AGRAMUNT - LLEIDA

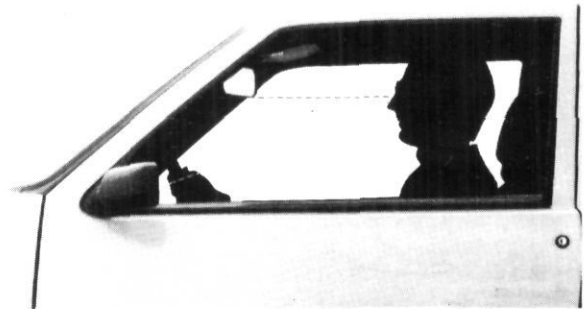
VARILUX, els vidres progressius multifocals que permeten veure-hi a totes les distàncies i sense els inconvenients dels bifocals tradicionals.

Més avantatges i menys problemes per la seva vista.

Els trobareu a:

ÒPTICA ESTEVE

C/ Àngel Guimerà, 14 - AGRAMUNT

FARMAOPTICS

ÒPTIQUES AMB GARANTIA DE SALUT

FUNERÀRIA

Serveis de Companyies d'Assegurances

R. LLORENS

Traslats a províncies

Carrer dels Estudis Nous, 15 Telèfon: 390 420
AGRAMUNT (l'Urgell - Lleida)

Xocolata

Jolonch

AGRAMUNT

CLOENDA D'UN XVè ANIVERSARI

Ja en aquesta mateixa revista en l'Editorial corresponent al mes d'abril es donava a conèixer l'obertura de la celebració del XVè aniversari de l'Agrupament Escolta d'Agramunt.

Durant aquests mesos passats s'han anat succeint un programa d'activitats extraordinàries per tal de donar una mica de caire de festa d'aniversari, i poder *disfrutar grans i petits del premi* a l'esforç i a la il·lusió que any rera any, fins avui, no ha defallit en cap moment.

Com ja és sabut, per les festes nadal·lenques passades es representà l'obra teatral dels PASTORETS de Josep M^o Folch i Torres, i no fóra res de l'altre món a no ser que els 40 artistes que ho representaren varen ser els pares dels joves que actualment formen l'Agrupament. Fou tot un èxit.

El diumenge 18 de març es feia la presentació oficial del programa d'activitats. Presidia l'acte el Sr. Josep Huguet i Joan Condal, Cap dels Serveis Territorials de Joventut.

Els dies 7 i 8 d'abril, s'organitzà una trobada General de Caps i responsables de la Demarcació de Lleida/Solsona/Urgell "QUASAR", en la qual es reuniren aquí a Agramunt uns 130 joves i durant aquest cap de setmana

aquests joves es divertiren i feren divertir la mainada el matí del diumenge amb l'ingeni dels seus jocs d'atzar. Un grup de pares els prepararen el dinar. Ho feren al passeig on tenien el seu campament.

El dissabte dia 21 del mateix mes, se celebrà el sopar d'Aniversari. Un total de 100 persones entre: caps, nens, pares, ex-caps i simpatitzants passaren una vetllada divertida i dis-treta. Es celebrà al gimnàs de l'institut i tota l'ambientació i el parament de les taules, així com servir el sopar, fou cosa de tots els nens que formen les diverses branques de l'Agrupament.

Arribades les vacances es féu un punt a part. Durant les mateixes tingueren lloc els Camps d'estiu. La branca Llops/Daines es desplaçaren a Tavascan (Ribera de Cardós) els Ràngers/Noies Guies a Sant Joan de l'Erm (Alt Urgell) i els Pioners/Caravel·les a l'illa de Menorca.

Ara, els dies 6 i 7 d'octubre s'organitzà com a cloenda de totes les activitats un Campament General de l'Agrupament. Caps, ex-caps, pares i fills ens traslladarem a Cal Petit d'Argentera per compartir durant dos dies, la natura i l'esbarjo, així com també les activitats culturals que es

BOLASCH, 89

portaren a terme i que varen ésser força enriquidores.

Per les properes festes de Nadal es prepara una publicació commemorativa així com també una exposició de fotografies.

Arribat a la fi de totes les activitats externes, tan sols queda continuar endavant i anar treballant per l'educació en el temps de lleure dels nostres infants i joves.

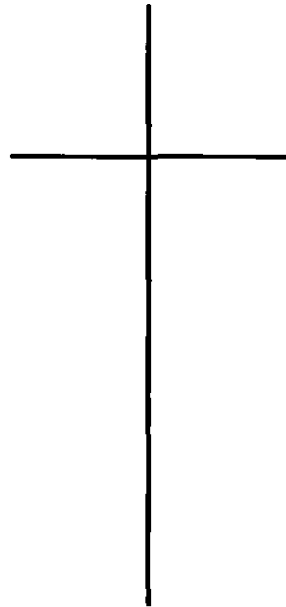
Val a dir també que els pares juguem un paper important dins l'Agrupament. Vosaltres els qui passeu al davant, heu de comptar amb tota la col·laboració i la confiança que per part dels pares us faci falta. Es tracta de fer un triangle entre fills, caps i pares, o caps, pares i fills, com vulgueu, la qüestió és que tot plegat sigui per a bé dels nois.

Des d'aquestes ratlles aprofito per demanar als Caps la màxima dedicació, i us encoratjo a tirar endavant, posant el vostre granet de sorra en la formació d'aquests petits homes i dones del demà.

Gràcies de tot cor per tota la feina feta i felicitats per aquests XVè Aniversari. ENDAVANT.

A. S.

Quart Aniversari de la mort de

Josep Marquilles i Roca

"El Ferrer de Tall"

Nascut 18 de novembre 1908

Mort 18 de novembre 1986

*Mai no t'oblidem i
t'estimem com sempre.*

Agramunt - Ponts 1990

CONSELL COMARCAL DE L'URGELL

OFICINA COMARCAL DE CONSUM I TURISME

COM DESCONGELAR?

Els diferents mètodes de descongelació depenen del tipus d'aliment i de la seva utilització.

És molt important realitzar sempre la descongelació de forma correcta, perquè els aliments puguin recuperar totes les característiques que tenien abans de la seva congelació.

Els mètodes més adequats són els següents:

DIRECTAMENT DESCONGELACIÓ

CARN

Els trossos petits, com les costelles o els filets, poden cuinar-se directament, però ha de fer-se a temperatures moderades i donant més temps de cocció, per aconseguir que es coquin bé.

Els trossos més grans han de descongelar-se abans de cuinar-los, calculant de dues a tres hores per cada mig quilogram, quan es realitza l'operació a temperatura ambient. Quan la descongelació es realitza en el frigorífic, de cinc a sis hores per cada mig quilogram. Aquest últim sistema és el més recomanable.

AUS I CAÇA

Els mètodes de descongelació donats per a la carn s'utilitzen igualment per a aus i caça.

Per a les peces grans, la descongelació lenta en el frigorífic serà sempre la més recomanada.

PEIX I MARISC

Si es tracta de filets o supremes de poc gruix, es poden cuinar directament.

Per a peces de més de dos centímetres de grossor, hom aconsella la descongelació en el frigorífic.

En cas d'urgència, es poden descongelar les peces dins del seu envàs, sota del raig d'aigua freda (mai en contacte directe amb l'aigua).

HORTALISSES

No necessiten descongelar-se i han de cuinar-se directament. Introdueixi les hortalisses congelades en aigua bullent salada i separi-les amb una forquilla mentre l'aigua torna a començar a bullir.

Les hortalisses congelades tarden **MENYS TEMPS A COURE'S** que les fresques, a causa del temps d'escaldament previ.

Excepció: les panotxes de blat de moro han de descongelar-se abans de coure-les.

FRUITA

La fruita per a les postres ha de descongelar-se lentament, deixant-la en l'envàs descobert durant vint-i-quatre hores en un frigorífic domèstic. La fruita per fer puré o compota ha de descongelar-se parcialment abans de cuinar-la de la manera acostumada.

OUS I PRODUCTES LACTIS

Ous: Han de descongelar-se en envasos descoberts i cuinar-los ràpidament.

Nata i mantega: Han de descongelar-se en el frigorífic durant dues a quatre hores.

PASTISSERIA

Pastís cobert: Ha de desembolicar-se abans de descongelar-lo per evitar que l'embolcall s'enganxi.

Pastís de crema: Pot tallar-se mentre roman congelat per aconseguir millor forma i més rapidesa de descongelació.

PA I PASTISSOS

Es descongela en el frigorífic en un període de quatre a cinc hores. A temperatura ambient, en unes dues hores. Es pot descongelar més ràpidament posant-lo al forn a temperatura mitjana durant mitja hora, però llavors s'asseca més ràpidament. El pa tallat en llesques es pot torrar o fregir quan encara és congelat.

PLATS PREPARATS

Els plats preparats han de rescalfar-se lentament en recipients tapats al forn.

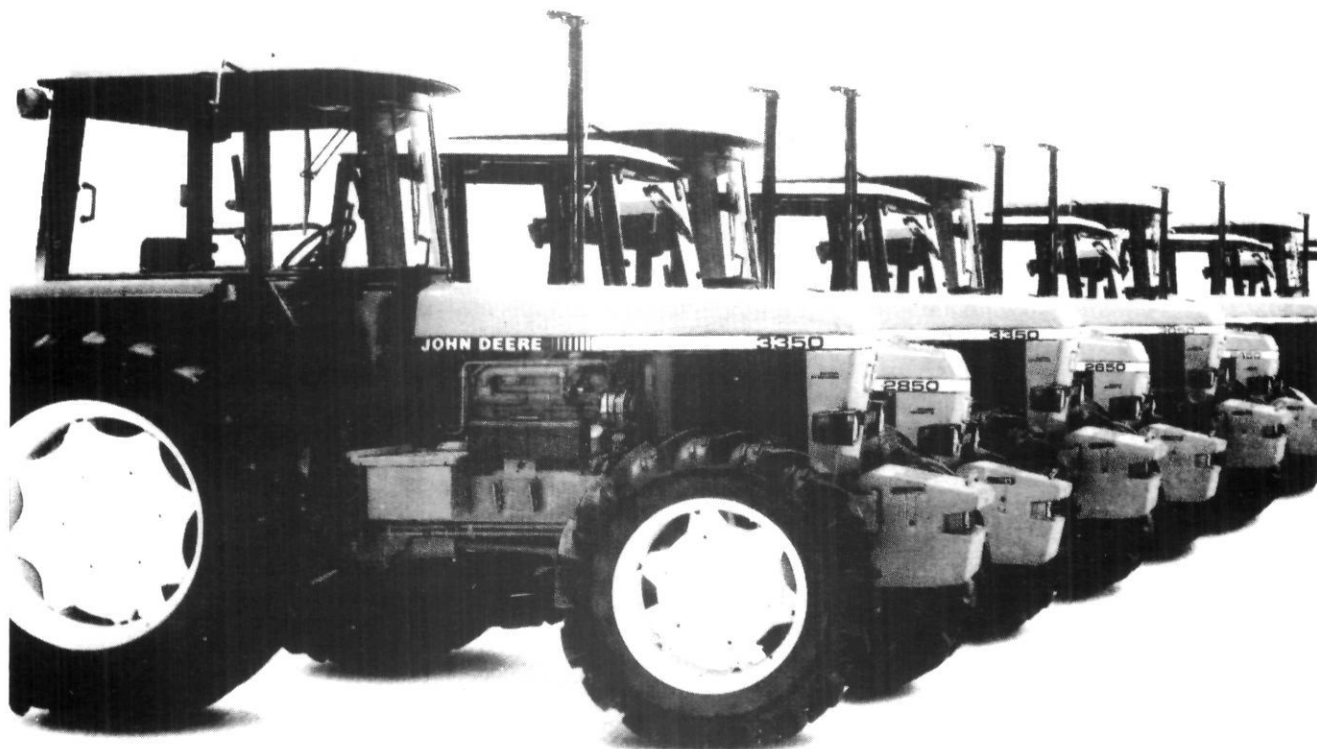
Salses, sopes i estofats. Poden escalfar-se des del seu estat de congelació en el forn o en una cassola.

Si s'utilitza aquest darrer mètode, remeni freqüentment per evitar que s'agafi i escalfeu suaument al començament.

PRODUCTES CONGELATS INDUSTRIALMENT

Segueixi les instruccions de l'envàs. Molts d'aquests productes preparats poden cuinar-se o escalfar-se sense descongelació prèvia.

Nova Sèrie 50 John Deere

LA QUALITAT ÉS LA NOSTRA FORÇA

1837-1987
150

CONCESSIONARI JOHN DEERE

VICENS

TRACTORS I MAQUINÀRIA AGRÍCOLA

Carretera N-II, Qm. 486'800 - Apartat 57 - Telèfon 60 04 50
MOLLERUSSA

Des de les golfes del Farreny

"De veure-hi, de viure..."

Avui em sento forçat a fer algunes aclaracions per respecte als lectors als quals em dec i, us ho dic molt sincerament, que per pocs que siguin hom es pensava que encara eren bastants menys, això m'omple de joia.

A l'últim treball de "Des de les golfes...", "El fracassat, o, què va dir?", han estat bastants les persones que m'han preguntat sobre el seu significat. I, si realment faré el canvi, obraré des d'ara com allí manifesto. Bé doncs, resulta que el personatge que parla, senzillament no sóc jo. M'hi assemblo evidentment en moltes coses, però no en altres, en algunes l'admiro, en altres no. Però vaja, no cal parlar-ne més, és una invenció.

Sí, però, amic i amiga lectora que vull manifestar quelcom. Malgrat que no cregui amb l'entesa, crec que cal aspirar-hi, intentar-la. Hom en essència voldria practicar l'art i, més encara, disfrutar i ajudar a que el disfruti tothom; en la mesura de les meves possibilitats intento fer una tasca personal, gens superficial, entranyable al i pel servei dels que vulguin seguir i tenir afeccions artístiques de tot tipus. I, en les que s'admiri o es valoritzi per sobre els valors tècnics, les idees originals, inventives i creatives a tots nivells. Això, sigui en pintura, cinema, literatura, música, etc. Penso que a través dels meus escrits -mal escrits, ho reconec- es veu clarament cap on van les meves preferències, el que defenso i valoritzo.

Com que m'allargaria massa i hom només té dret a una pàgina bimensual al SIO, aniré al nucli que és just al final del

meu treball, on es diu la frase que queda sense resposta i que acaba així: "I jo no sé d'on va sortir aquella veu que va dir...". Doncs aquesta frase, vol ser un crit d'alerta al perill de mort que hom creu que existeix per tot allò que hom pugui fer, disfrutar, practicar, realitzar i que no li reporti guanys materials i, en concret, sempre coses de caire espiritual, artístic, cultural... "Què va dir?" és el segon títol al treball, la resposta l'ha de donar cada lector. Hom considera que s'ha de tenir una força de voluntat, una capacitat per, malgrat tot, tirar endavant o sinó quedar-se en el camí. Quedar-se en el camí és transigir, abandonar, deixar-se portar, acceptar que les coses fatalment són així, sense poder-hi fer res nosaltres. És, ser vençuts per la bona imatge, el triomfar, el poder, els diners, la fama, el comodisme. Acceptant la cultueta imposada per la moda o, el que sigui, en lloc de la cultura viva, la que et penetra, t'omple, et realitza. Vet aquí què vol dir, això i res més que això que també és quelcom.

Més d'una persona m'ha preguntat a veure si el que vaig escriure al programa de la Festa Major: "Bon dia, Bona nit Agramunt", era o no veritat. El de les aparicions, aquelles veus, si havien estat cosa real o no.

Doncs no, els vaig contestar. La Mare de Déu del Socors no se m'ha aparegut, ni tampoc no em va parlar, ni tampoc la veu que vaig oir a l'indret del cementiri en passar per la carretera o camí de les Puelles, així com tampoc la

veu que em va parlar en arribar a casa a la nit.

Ara bé, ací jo hi he donat el sentit que qui parla és la veu de la tradició, la cultura, el patrimoni, la història. És, o intenta ser, la veu, allí dic, *del terra*, perquè fa de mal concretar, també dic *la cosa aquella, la essència dels nostres avantpassats, i, la Mare de Déu*. Hem de tenir en compte, respecte a la Mare de Déu, la llarga pràctica religiosa que tots o gairebé tots hem tingut o tenim. Això ens condiona, no ens ho podem treure així com així de sobre, de dintre, ni tampoc no hi ha perquè, pensa hom. Tants anys de Mesos obligats, o no, tenint una fe molt dubtosa potser, però que, malgrat tot, és en definitiva a més de misteri patrimoni dels pobles, sens dubte, i com no, matèria digna de reflexió, estudi i respecte.

Per acabar, vaig dir a aquelles persones que parlar, el que se'n diu parlar físicament i fonèticament oir, res de res. No vaig oir cap veu, ni vaig tenir cap visió de la Mare de Déu, ni de qualsevol altra cosa tampoc.

Mai no hem d'oblidar emperò, que hi han moltes coses que són sempre presents, que ens parlen i que ens diuen. Hom pot ser sord del tot i també cec, però les oïm, les veiem. Perquè viuen i mai no moriran, i si avui no tenim aquesta capacitat receptiva de veure-les i oir-les, passaria que no entendríem res de res. Viuríem i moriríem potser també amb les mans completament buides. I no diguem si es donés el cas de que veient-les i oint-les les ignoréssim, passéssim d'elles.

Agramunt, setembre de 1990

Plaça del Pou, 2
Tel. 39.04.25
AGRAMUNT

L'ESPIGA

Passeig Balmes, 2
Tel 53 05 04
CERVERA

Plaça del Carme, 16
Tel. 31 16 32
TARREGA

Cervera-Tarrega 99.1FM

GESTORIA FEIXA

Sabateria, 6

AGRAMUNT

Tel. 39 06 31

- Tota classe de gestions davant Organismes Oficials
- Assegurances Socials
- Assessoria Fiscal i Laboral

Tallers JOAN JOVÉ i SOLÉ

C/. del Clos, 10

AGRAMUNT

**Manca aprenents de 16 a 18 anys
i oficial soldador**

es valorarà l'experiència

Telèfon 39 06 01

ES VEN PATI

Carretera de Tàrrega
(Prop Torrons Vicens)

Raó:

Tel. 53 23 58

CERVERA

Assegurances en
general

JOSEP VIDAL

Mútua Reddis

ESTEM AL SEU SERVEI

Ctra. de Cervera, s/n.
Tels.: Ofic. 390.863 - Part. 390.150

AGRAMUNT

GARATGE

JOSEP VIDAL

AGÈNCIA OFICIAL

SERVEI DE GRUA PERMANENT
REPARACIÓ EN GENERAL DE TOT EL
RELACIONAT AMB EL SEU VEHICLE
INSTAL·LACIÓ I CÀRREGA
D'AIRES CONDICIONATS

Ctra. de Cervera, s/n.
Tels.: Taller 390.863 - Part. 390.150

AGRAMUNT

ELS POLLS

Només sentir parlar dels polls ens produeix una picor i fins i tot una repugnància. A la fi de l'estiu i la tornada al col·legi semblen els moments més adients per a inspeccionar els nostres fills o millor dit els caps dels nostres fills i prevenir la infestació.

Els polls són uns petits insectes sense ales. N'existeixen tres varietats o tipus segons la regió o zona d'afectació: *Pediculus Humanus*, *Pediculus Capitis* i *Phthirus Pubis*.

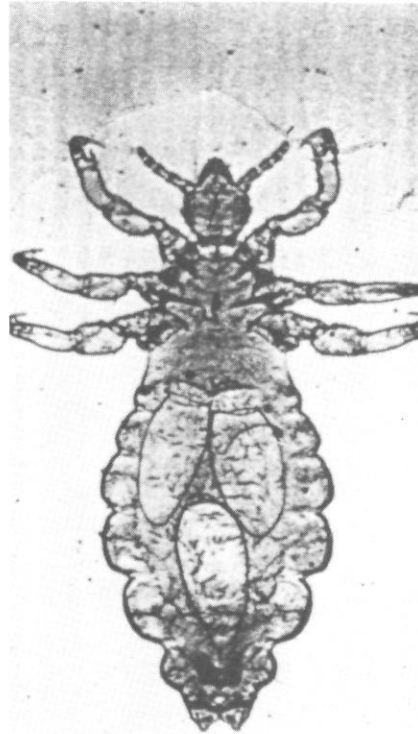
El pruija o picor és la principal manifestació de la pediculosi encara que hi ha ocasions que passa asimptomàtica. La persona infestada acostuma a estar irritable i inquieta com a conseqüència del malestar per la picor i pot ésser per la manca de son. A més a més d'aquest símptoma normalment es veuen els ous dels polls (llémenes) empegades als cabells del cap, a la costura dels vestits o al pèl del pubis. Lògicament també podem observar el poll.

Els ous són de forma oval allargada i de color groc-blanc, la seva grandària és de 0'8 mm. de llarg i 0'3 mm. d'ample.

Els polls del cos i del cap tenen una mida entre 2'5 i 3'5 mm. de llarg, tenen tres parells de potes amb una mena de pinça per a adherir-se a la roba o al cabell. El poll del pubis o lladella té una mida d'1-2 mm. de llarg amb forma de cranc de color blanc-grisejat o burell-groguenc.

El poll del cos és l'únic transmissor natural conegut del tifus transmès per polls de la febre recurrent i la febre de les trinxeres transmesa per polls.

Els polls del cap s'observen més en les regions postauriculars i occipitals.

Pediculus humanus capitis, femella. S'observa clarament l'aspecte bifurcat del seu extrem abdominal; en el seu interior poden distingir-se tres ous.

El poll del cos, normalment, s'observa en els plecs i costures de la roba interior. Les lladelles i les seves llémenes es troben en el pèl del pubis i regió perianal de vegades als pèls de les cames i abdomen.

La transmissió és per contagi directe i pels utensilis, per exemple els pintes i similars. Encara que es poden donar en tots els nivells socials i edats, afecta preferentment els nens i els nivells socials més deprimits i també en situacions de catàstrofe o guerres.

S'alimenta de la sang i mor als 2-3 dies d'haver estat separat del seu

hoste (vegetal o animal en el cos del qual està allotjat un paràsit).

Al principi les lesions són mínimes i són caracteritzades per una zona vermellosa en el punt de la picada. Si continua el poll en contacte amb l'hoste es produeix una butllofa i molta picor, la qual cosa obliga a gratar-se i poder produir-se, lògicament, unes lesions o escoriacions pel gratat i en conseqüència unes lesions impetiginoses, foruncuoses o eccematoses.

El tractament de la pedicosi inclou (com molt bé sap tothom, perquè la primavera i la tardor són el temps en què més es compren i es venen) l'ús de xampú, crema o loció que tingui a la seva composició algun insecticida. Els més freqüentment emprats són els de Lindane Piretrines, Pormetrines i Malation.

S'ha de repetir l'aplicació als 7-10 dies ja que els ous no s'afecten pas i sí els paràsits adults.

La roba s'ha de rentar, tant la personal com la del llit, amb aigua calenta (60° C) almenys 20 minuts o en sec.

Després del tractament, els polls i les llémenes es poden eliminar amb un pinte metàl·lic les pues del qual han de tenir una separació de 0'1 mm.

L'única mesura preventiva és la higiene de la roba, utensilis i estris que ha utilitzat una persona sospitosa de patir pediculosi.

No és pas necessària la fumigació després d'una infestació per polls, però sí és útil usar l'aspiradora per a eliminar els polls del terra i els cabells corporals amb llémenes.

Jesús-Ramon Giménez i Sanz
Metge

Marta Torrescassana i Omedes, de 16 anys, va ser la guanyadora del "treball monogràfic sobre festes populars a Agramunt" inclòs dins del XIIIè Certamen Literari de Sant Jordi "Vila d'Agramunt", amb l'article titulat "El nostre Carnestoltes". El treball era d'una extensió considerable, per la qual cosa es va ajornar la seva publicació, no obstant ara el publiquem resumit per la pròpia Marta.

1. LA FESTA DEL CARNESTOLTES

Idees generals

La Festa del Carnestoltes se celebra sempre després del Dijous Gras, dia en el qual és típic fer una berenada. Després dels tres dies de festa, trobem el Dimecres de Cendra el qual dóna pas a la Quaresma.

Cal tenir ben clara la diferència que hi ha entre el mot Carnestoltes i el mot Carnaval, els quals sovint es confonen. Carnaval és el nom aplicat a la rua que es fa durant les festes de Carnestoltes i que consisteix en una desfilada de carrosses guarnides i de comparses. Aquest mot prové del llatí "Carrus Navalis" i en un principi era una barcassa amb rodes, tirada per deu o dotze cavalls que es passejaven per la ciutat. Tot plegat venia a dir que aquests dies, l'home és lliure de fer el que vulgui en totes les seves manifestacions.

Carnestoltes també és un nom que prové del llatí i significa carns llevades ("Carnes Tolendas").

1.a. Petita història de les festes de Carnestoltes.

Les festes de Carnestoltes poden tenir el seu origen en les festes Saturnals que eren dedicades a Saturn durant l'Imperi romà. En aquestes els papers socials s'invertien i era tradició fer-se regals.

Abans, els pre-romans catalans ja tenien el costum de disfressar-se amb pells d'animals un dia determinat de l'any.

Fins al segle XVI, la noblesa solia organitzar balls de màscares o de disfresses.

Al llarg dels segles, aquestes festes han sigut prohibides diverses vegades per motius religiosos, polítics o bé militars, com en el cas de l'última prohibició, duta a terme pel general Franco.

A Agramunt el local que va recuperar aquestes festes fou la discoteca

KIPPS, que va recomençar el costum d'organitzar balls de disfresses.

Actualment, el Carnestoltes esdevé el símbol de la llibertat.

2. ELS CARNESTOLTES D'ANTUVI A LA NOSTRA VILA

Antigament, dos diumenges abans del Carnestoltes, ja es podien veure algunes persones que anaven pel carrer amb màscares.

Els actes que l'Ajuntament preparava, amb la col·laboració de les principals institucions de la vila, consistien en l'inici i la fi de la festa. L'inici era marcat per l'arribada del Rei Carnestoltes i la fi venia indicada per l'enterrament de la sardina.

L'arribada del Rei Carnestoltes consistia en una cavalcada on feia un discurs amb el qual anunciava els actes festius que estaven preparats per aquests dies. El Rei sempre anava acompanyat d'un bufó que li portava el discurs en uns rotlles cargolats. El discurs o "predicot" era quelcom de

senfadat i alegre.

L'enterrament de la sardina, consistia en el comiat del Carnestoltes que, com si d'un mort es tractés, era portat per una comitiva amb torxes enceses i dins d'un taüt o embolcallat en llençols i tot emfarinat, als afores del poble. L'enterrament era una riota continuada i afavoria la gresca i les bromes. Normalment se celebrava el Dimecres de Cendra a la nit. El Carnestoltes anava precedit d'uns emascarats amb atxes enceses, i seguit per una comitiva fúnebre que plorava la seva mort.

Acte seguit a l'enterrament, un individu llegia el testament del difunt que acostumava a ser una sàtira de l'actuació de les persones més importants de la vila.

2.a. El ball i tot el que aquest comportava

Durant els dies de Carnestoltes es feien tres sessions de ball.

Una característica en tots aquells

balls era que les dones eren les encarregades de demanar els diversos balls a les seves respectives parelles.

El ball es feia a la Plaça Major, actualment la plaça de l'Església, la qual es tancava per tots costats amb unes bigues de fusta, deixant tan sols una petita obertura anomenada "la Porta" per la funció que realitzava, ja que era el lloc per on entraven els balladors per poder accedir a l'interior de la plaça, perquè era prohibit ballar fora del recinte.

Davant les escales que porten a l'Església, s'alçava un entaulat, des del qual els músics amenitzaven els balls.

Entre ball i ball, era típic que els disfressats sortissin del recinte i voltessin pels carrers de la vila més propers a la plaça per poder-se divertir. Entre les bromes més típiques s'hi trobava la "pelatxa", que consistia en treure el barret a la víctima i despenjar-lo amb les mans al mateix temps que es deia la frase:

– "La pelatxa!, La pelatxa!".

El ball transcorria amb normalitat fins que hi entraven un grup d'emascarats portant uns morralls amb els típics confits de guix. La gràcia consistia en empipar la gent present a la plaça en tirar-los aquest material. Hi havia disfressats que portaven confits d'ametlla i els regalaven a aquelles persones a les quals volien obsequiar.

Les batalles amb confits tan sols es donaven els dos primers dies de festa, essent substituïts al tercer dia els confits per les taronges petites i veroses conegudes amb el nom de "taronges de matar porcs".

L'Alcaldia prohibia tirar objectes sota pena de restar tot un dia d'arrest a l'Ajuntament, durant aquestes festes.

Els encarregats de guardar l'ordre aquell dia eren l'agutzil, el sereno i el guarda rural i si els incidents arribaven a un extrem massa greu intervenia la Guàrdia Civil i aleshores el ball ja no es reprenia.

2.b. Les disfresses

Pels disfressats d'antuvi, l'important no era la vistositat de les seves disfresses, sinó que l'important era no ser reconegut.

Els homes acostumaven a llogar unes disfresses anomenades "dominós" que consistien en un vestit llarg molt virolat i amb molts farbalants el

qual es cordava pel darrera i que estava proveït d'unes grans butxaques que servien per poder-hi portar el confetti, les serpentines i també els confits i les cagarretes de guix utilitzats en les batalles que es celebraven durant els balls de Carnestoltes. Tot el conjunt del disfressat feia més que por, força goig, perquè donava la impressió que es tractava d'algú molt estrafalari i estrany.

Les noies portaven una carota, uns guants llargs, els cabells ben pentinats i barret o gorro. Sovint aquestes també es disfressaven amb vestits antics ja passats de moda o també es feien els vestits amb robes velles.

Tant en els homes com en les dones eren imprescindibles les carotes com a complement de la disfressa. En els homes, aquestes eren d'una tela metàl·lica molt fina perquè fossin transparents als ulls. Per la part exterior, la carota estava pintada. En canvi, les carotes que les dones usaven, rebien el nom de "casetes de dones" i eren una mica diferents a les dels homes.

3. ELS CARNESTOLTES DELS NOSTRES DIES

Després de cinquanta anys sense una festa de Carnestoltes oficial, degut al règim del general Franco que no permetia cap reunió que no fos clarament partidària al règim, l'any 1987 el Consell de Festes de l'Ajuntament d'Agramunt va tornar a organitzar, amb la col·laboració de moltes entitats i també particulars de la vila, els Carnestoltes a la nostra vila.

Aquestes festes tenen una durada de tres dies que són el dissabte, dia en el qual es celebra un ball de màscares molt lluït al Casal Agramuntí, el diumenge, en el qual es fa l'enterrament de la sardina, i el dimarts on els protagonistes de la festa són els alumnes de les diferents escoles que hi ha a la nostra població i que ja des de l'any 1985 feien una rua que dona caràcter festiu a aquest dia.

Així doncs, i des del 1987 el Carnestoltes s'ha estat celebrant en la nostra vila sense interrupció un any darrera l'altre amb lleugeres diferències entre ells, cosa que no exclou que en conjunt s'hagin convertit ja en aquest poc temps en una de les festes més populars i massives que es celebren al llarg de l'any a Agramunt.

espuernes

La publicitat

És innegable que, a desgrat de propòsits i consignes, la publicitat exerceix en nosaltres una fascinació que acaba per engatussar-nos.

Una, que cada dia es mira al mirall per abillar-se una mica, observa amb desconsol, que el temps no ha passat en va i que la imatge que reflecteix està, malauradament, bastant atrotinada. El rostre necessita una bona planxada, els cabells s'han fet més dèbils i trencadissos i a la "silueta" li sobra corbatures.

Suggestionada per una propaganda que presenta unes cabelleres suaus, abundants, sedoses i gairebé etèries, una compra el producte (sempre caríssim) i comprova, amb desencant, que el nostre cabell continua essent escàs, raquític i de mal dominar.

Amb les cremes de bellesa passa el mateix. Amb una acurada presentació, fluïdes i perfumades, elaborades amb productes exòtics que les fan gairebé miraculoses: Resultat, aquells 10 anys que confiaves treure't de sobre, continuen allí disposats a fer-te la gaitza.

I aquelles siluetes esveltes, estilitzades, gairebé esquelètiques? Ni el gimnàs, ni les dietes famèliques de baixes calories acompanyades d'abundoses ingestions aquàtiques, amb els consegüents problemes d'eliminació, ens retornen la gràcil figura que havíem tingut. En tot cas passem dels "michelins" als antiestètics volants.

Els exemplars, curiosament seleccionats, que presenten els productes masculins, ens recorden la remota imatge d'un marit que també ha pagat el seu tribut al temps. Cap loció és capaç de restituir-li un sol cabell, ni cap massatge d'esborrar una sola arruga.

Conclusió, la propaganda ja fa temps que ha deixat d'embaladir-me. Passo olímpicament d'anuncis publicitaris i m'he fet el seriós propòsit de no deixar-me engatussar mai més.

TERESA

Electricitat ALBAREDA		
Carrer Sió, 1	Tel. 39 08 04	
Pastisseria i Forn BARÓ		
Sió, 12	Tel. 39 07 09	
Lampisteria J. BARRIL		
Pl. Amball, 56	Tel. 39 06 70	
Bar BLANC i NEGRE		
Avgda. J. Mestres, 28	Tel. 39 07 02	
Motos BOVET		
Carrer Institut	Tel. 39 09 99	
Forn CAMATS		
Sant Joan, 4	Tel. 39 02 38	
BANC CENTRAL		
Guimerà, 5	Tel. 39 00 93	
Magatzems COTS		
Plaça Mercadal, 4	Tel. 39 01 32	
Ferreteria ESCOLÀ		
Guimerà, 3	Tel. 39 01 65	
Mobles ESCOLÀ		
Avgda. M. Jolonch, 28	Tel. 39 07 85	
Fotos FONT		
Sió, 31	Tel. 35 04 34	Seu d'Urgell
Sabateria HUGUET		
Plaça Església, 7	Tel. 39 06 63	
Carnisseria JORDINA		
A. Guimerà, 26	Tel. 39 00 37	
Torrans i Pastisseria A. LLUCH		
Plaça Pou, 1	Tel. 39 00 30	
Sastreria-Confeccions NOGUERA		
Sió, 8	Tel. 39 02 14	
Electricitat J. OMEDES		
Plaça del Pou, 22, 6 ^e B	Tel. 39 04 22	
Rellogeria, Joieria i Armeria JOSEP PLA		
Plaça de l'Om, 1	Tel. 39 03 06	
Electricitat i Fontaneria P. RIERA		
Travessia Aspi, 5	Tel. 39 07 14	
Torrans ROIG		
Avgda. M. Jolonch	Tel. 39 02 33	
Taller Miquel ROVIRA		
Avgda. A. Ros, 24	Tel. 39 07 86	
Torres CA L'ESPARTER		
Sió, 35	Tel. 39 08 39	
Farratges VIÑALS		
Avgda. Catalunya	Tel. 39 00 31	
Peixateria VILLALTA		
A. Guimerà, 6	Tel. 39 06 38	
Queviures R. SERA		
Sant Joan, 3	Tel. 39 01 85	

APRENGUI MECANOGRAFIA EN 28 HORES

MÈTODES AUDIOVISUALS

a

AMB PANEL

ELECTRÒNIC

meca·rapid

GARANTITZEM:

- 200 pulsacions/ minut.
- Cursos de velocitat fins 350 pulsacions/minut.
- Escriitura amb tots els dits sense mirar al teclat.
- Cursos de velocitat en Català.

Tots els dilluns comencen cursos

VTÈ. ESCULL EL DIA I L'HORA
QUE DESITJA COMENÇAR EL CURS.

HORARI CONTINUAT DE 10 MATÍ A 10 NIT

New School II S.L.

Carme, 31 - 1er.

Tel. (973) 31 11 43

25300 TÀRREGA (Lleida)

Ofec

M'enfonso en el riu
en el llac i en la mar.
Intento refredar
la meva calenta llar.
Un dia vaig volar tan alt,
tan prop del sol...
que ara només tinc dol.
Em vaig sentir enlluernada,
vaig quedar capgirada,
i vaig abraçar el vaixell
que em portà la teva onada.
Però arribà la nit
i els rajos s'apagaren
amb despit,
vaig quedar-me calenta encara,
seca, no mullada.
Per això ara,
en voler plorar,
no puc,
car les llàgrimes
un dia,
se'm van assecar.

Núria Sorribes

Enyor

Et ploraré sempre,
malgrat que se m'assequin
les llàgrimes.

Et ploraré sempre,
malgrat que l'enyor acaroni
el meu camí.

Et ploraré sempre,
malgrat que el temps esborri
la teva imatge.

Et ploraré sempre
malgrat que trobi il·lusions que m'ajudin
a viure.

Et ploraré sempre...
Malgrat l'impossible, et cercaré
en el buit
i no defalliré fins retrobar-te.

Llavors t'estimaré,
senzillament,
com tu solies fer,
pausadament...

Sense donar-hi massa importància,
embriagant-me amb la teva fragància.
I no m'averkonyiré,
que en vegin borratxa
del teu alè.

Núria Sorribes

ESPECIALITAT EN
PINTURA DECORATIVA
REVESTIMENTS TÈXTILS
CORTINATGES I RIELLS
PINTURA INDUSTRIAL

Antoni Capitán

C. de Jaume I, 12 - Tel. 39 04 03 AGRAMUNT

SERVEI
POST-VENDA
TÈCNIC

PRESTIGI EN CALOR

Electricitat **A. INVERNON**

C. del Molí Vell, s/n. Telèfon 39 01 76
A G R A M U N T

RELLOTGERIA - JOIERIA

ÒPTICA

E. LLAGUNES

ÒPTIC DIPLOMAT

Us ofereix tota classe de muntatge
d'ulleres graduades i de sol.

Carrer del Sió, 6 - Tel. 39 02 61 AGRAMUNT

Tallers JOAN JOVÉ i SOLÉ

Especialitzats amb soldadura, VIS-SENSFINS,
reparació de maquinària agrícola,
tanques i fusteria metàl·lica amb portes automàtiques.

Fabriquem generadors d'aire calent (patentats)
i els nius tèrmics, per mamellons, JO.MI. (patentats)

i com sempre, pressupostos sense compromís

Carrer del Clos, 10
AGRAMUNT (Lleida)

Telèfon 39.06.01

FUNERÀRIA

J. TORNÉ

Exclusiva de tots els serveis de OCASO, S. A.

Avda. Catalunya AGRAMUNT Tel. 39 08 62
(Edifici La Torre II)

Subscriuiu-vos-hi!!

ràdio sió

emissora d'agramunt i de la ribera
banda f.m. 105.5 mhz.

ESCOLTEU-NOS!

Els dissabtes de 10 del matí a 9 del vespre
i els diumenges de 10 del matí a 2 de la tarda

LA RÀDIO DEL CAP DE SETMANA

PALVI, SA

*Equips de recollida i
transport de residus*

Telèfon 39 12 48

AGRAMUNT

Gent, fets, coses...

Ara pujo, ara baixo

Encara que amb el títol del present escrit sembla que em vulgui referir a alguna mena de joc d'infants o cosa per l'estil, no és aquesta la meva intenció. No obstant això, el tema del qual em proposo fer-ne una breu exposició pot assemblar-se força a un joc, però a un joc de conseqüències pitjors als dels infants, i que, com en tots els jocs hi cap l'especulació, i qui sap si també la trampa, perquè sempre s'ha dit que no hi ha joc sense trampa.

Penso que a la millor alguns ja haureu endevinat que vull referir-me a la gasolina, o més ben dit al preu del nostre imprescindible carburant, que ja abans de la crisi de l'Àsia petrolera havia començat el balandreig d'amunt i avall. Així que no cal que carreguem totes les culpes als causants de la mala maror del Golf. N'hi poden tenir bona part quant a l'encariment, però sobre la fluctuació de pujades i baixes tan sobtades sembla que no hi tinguin res a veure els d'allà.

Com sembla, igualment, que el saboc no hauria de canviar tan sovint el niu si no és perquè vol despistar-nos totalment perquè no ens adonem prou bé de l'encariment que, d'altra banda, fóra molt més visible si no es produïssin els petits descensos entre pujada i pujada.

En un principi es deia que si no quedava resolta la crisi en poques setmanes, les mancances d'energia podrien ser de causes funestes i que, per tant, calia estar preparats per al que fos, inclosa l'estreta de cinturó. Ara, però, el mateix cap dels petrolis de l'Estat ens acaba d'anunciar l'abaratiment lleuger per als pròxims dies, i, cosa més curiosa, que el preuat líquid no escasseja ni escassejarà per ara. Enhorabona doncs.

Malgrat tot, podria ser bo que tots amb tots ens replantegéssim si el cremar tants i tants litres de benzina endebades pot conduir a algun lloc que no sigui al nostre propi suïcidi.

I per no notar l'augment quan passeu a repostar a la gasolinera, feu com el meu amic que n'hi posa mil pessetes, tant si ha pujat com si ha baixat.

A. Ponsa

Demografia

(Mes d'octubre de 1990)

NAIXEMENTS:

Jordi-Ramon París i Puig	dia 4
Albert Ros i Torres	dia 23
Ricard Hernández i Solé	dia 23

MATRIMONIS:

Jaume Torres i Farreny i Dolors Farran i Mateu	dia 12
Pere-Ramon Pont i Roca i Maria-Pilar Farré i Pallejà	dia 14

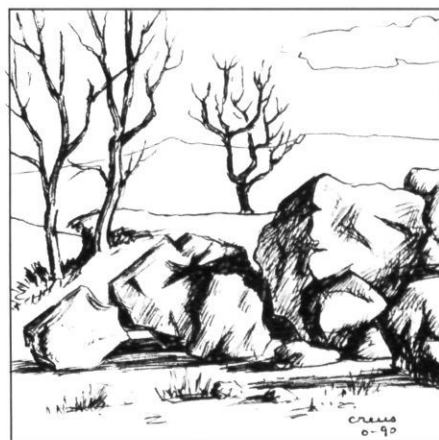
DEFUNCIONS:

Roser Rovira i Pijuan	73 anys dia 12
Josep Cuñat i Añé	73 anys dia 17
Sebastià Pérez i Díaz	43 anys dia 27

Temps

PLUJA CAIGUDA DURANT EL MES D'OCTUBRE

Dia 7	6'8 l./m ²
Dia 10	14'4 l./m ²
Dia 11	5'8 l./m ²
Dia 13	5'3 l./m ²
Dia 15	7'6 l./m ²
Dia 16	8'3 l./m ²
Dia 21	0'5 l./m ²
Dia 22	22 l./m ²
Dia 24	1 l./m ²
TOTAL	71'7 l./m²

TEMPERATURES EXTREMES DEL MES D'OCTUBRE

Màxima del mes	26°, dia 3
Mínima del mes	6°, dia 21
Oscil·lació extrema mensual	20
Mitja de les màximes	19'290
Mitja de les mínimes	10'322
Mitja de les mitjanes	14'806
Mitja mensual a les 8 h.	12'032

L'Observador: Deudat Pont

FUTBOL

Campionat Segona Regional - Grup XIII

Darrers resultats assolits per l'Agramunt:

21 octubre	AGRAMUNT 0 - SANT MARTÍ M. 1
28 octubre	PALAU ANGLÉSOLA 3 - AGRAMUNT 1
4 novembre	AGRAMUNT 1 - PERAMOLA 0
11 novembre	BARBENS 7 - AGRAMUNT 1

Tres derrotes i una victòria, amb tres gols a favor i 11 en contra, és el balanç d'aquests quatre últims partits disputats per l'equip local, la qual cosa l'ha relegat a l'últim lloc de la classificació amb sis punts i quatre negatius, essent l'equip menys golejadore del campionat amb tan sols 7 gols.

Val a dir que en alguns partits s'ha fet bon futbol com al camp del Palau d'Anglesola, on a la mitja part es guanyava per 0-1, resultat que l'Agramunt no va saber defensar a la segona part, desaprofitant bones ocasions de gol.

També al camp del Barbens es va començar guanyant, però l'alegria només va durar 20 minuts, acabant el partit amb un contundent 7 a 1.

Llevat d'aquest resultat al camp del Barbens la defensa, juntament amb el porter, s'ha mantingut en bona línia per aguantar aquest campionat. No obstant un equip al qual li costa de marcar gols és molt difícil que guanyi partits.

L'equip que més ha jugat durant aquests darrers partits ha estat: Lladó, Llorens, Secanell, Guixé, Torres, Marcial, Andrés, Noró, Sangrà, Maxi i Nadal.

Els set gols aconseguits són obra de: Batalla (2), Secanell (2) i Nadal (3).

J. R.

PATRONAT MUNICIPAL D'ESPORTS

Durant tot el mes d'octubre s'ha estat desenvolupant en el Polisportiu Municipal les Escoles Esportives d'hivern, compreses de la pràctica de diferents esports, així com la del Programa Multimèdia de la Direcció General d'Esports de la Generalitat, amb una inscripció que supera el centenar d'alumnes.

Així mateix durant aquest mes d'octubre s'ha procedit a la inscripció en el Consell Comarcal de l'Urgell dels diferents equips que participaran en els jocs escolars de la Generalitat, equips que pertanyen a l'Institut de Batxillerat "Ribera del Sió", Col·legi Públic "Macià Companys" i del Col·legi Mare de Déu del Socors.

Tanmateix, per part del Col·legi Públic "Macià-Companys", s'ha sol·licitat l'organització del IV Cross Intercomarcal Vila d'Agramunt.

Jordi Martí

SECCIÓ BILLAR

CAMPIONAT DE CATALUNYA "TRES BANDES"

4a. Categoria

El dia 13 d'octubre es van disputar les Semifinals, amb el següent resultat pel nostre únic representant:

Local: Centre d'Esports Agramunt

Classificació final: 1.- Llorens Badia (Olesa) 4 punts; 2.- Ricard Garcia (Montforte) 4 punts; 3.- Joan Corderas (Sant Feliu) 2 punts; 4.- Miquel Huguet (Agramunt) 2 punts.

Llorens Badia es classifica per la final de Catalunya.

CAMPIONAT SOCIAL (Federat)

"Modalitat Tres Bandes". 3a. Categoria

Classificació final: 1.- Ignasi Aragon 6 punts (0'610); 2.- Laureà Giménez 4 punts (0'491); 3.- Joan Llurba 2 punts (0'474).

Ignasi Aragon ha jugat un excel·lent campionat, superant el 0'600 de mitjana, la qual cosa li ha suposat l'ascens a 2a. Categoria i la classificació pel Campionat de Catalunya de 2a. Categoria.

Laureà Giménez i Joan Llurba es classifiquen pel Campionat de Catalunya de 3a. Categoria.

CAMPIONAT DE CATALUNYA "TRES BANDES"

3a. Categoria

El dia 27 d'octubre es van disputar les Eliminatòries Prèvies, amb els següents resultats pels nostres representants:

Local Epic C. Comerç (Terrassa)

Classificació final: 1.- Salvador Costa (Terrassa) 4 punts; 2.- Laureà Giménez (Agramunt) 4 punts; 3.- Miquel Velasco (Mataró) 4 punts; 4.- Àngel Zapata (Sabadell) 0 punts.

Local: C.B. Granollers

Classificació final: 1.- Josep M. Sayeras (Granollers) 4 punts. 2.- Jesús Garcia (Sant Boi) 4 punts. 3.- Joan Llurba (Agramunt) 4 punts. 4.- Lluís Castro (Terrassa) 0 punts.

Salvador Costa i Josep M. Sayeras es classifiquen per les semifinals.

Laureà Giménez

SECCIÓ FUTBOL-SALA C.E. AGRAMUNT

Resultats:

20-10-90 CIAL. JOGAR 8 - AGRAMUNT 0
27-10-90 AGRAMUNT 10 - BELL-LLOCH 1

Golejadors: Marçal 3, Sàiz 2, Roman 2, De la Vega 2 i Tonet 1.

Ja que en el primer partit es va perdre de golejada al camp del Comercial Jogar, l'equip va saber reaccionar i en el segon partit de lliga es va assolir una important victòria davant el Bell-lloc, desenvolupant l'equip un gran joc de conjunt en un partit de futbol-sala dels que fan afició.

Joan Rodríguez

SECCIÓ D'HANDBOL

SÈNIOR MASCULÍ:

Partits de pretemporada

20 octubre AGRAMUNT 18 - H. LLEIDA 16

Golejadors: Albert 7, Roman 3, Manel 3, Tomàs 2, Sergi 2 i Gerard 1.

Resultats partits de Lliga:

28 octubre ARTESA S. 9 - AGRAMUNT 19

3 novembre AGRAMUNT 23 - ALMACELLES 18

Golejadors: Roman 8, Enric 5, Tomàs 5, Cuñat 4, Pepe 4, Gerard 4, Manel 4, Albert 4, Torres 2, Sergi 1 i Toni 1.

Després de les dues primeres jornades disputades de la lliga provincial, l'equip Sènior ocupa la primera posició en la classificació juntament amb el Sícoris i Tàrraga. En el primer partit s'obtingué una victòria clara en el terreny de l'Artesa de Segre, però la visita de l'Almacelles va ésser més difícil del previst encara que finalment s'assolí la victòria merescudament, mantenint-se les màximes aspiracions per aconseguir el Campionat.

SÈNIOR FEMENÍ:

Resultats partits de Lliga:

28 octubre AGRAMUNT 8 - ALCARRÀS 9

3 novembre TAMARIT 6 - AGRAMUNT 16

Golejadores: Conxita 7, Pilar 7, Núria 4, Carme Marsà 2, Carme Gili 2, Cris 1 i Bea 1.

L'equip Sènior Femení ha disputat dos partits completament diferents, ja que mentrestant perdia davant l'Alcarràs en la seva pista, després assolí una brillant victòria en la sempre difícil pista del Tamarit de Llitera, confiem que continuïn jugant com en aquest segon encontre i obtinguin el màxim de victòries.

JUVENIL MASCULÍ

Partits de pretemporada

20 octubre AGRAMUNT 21 - H. LLEIDA 20

Golejadors: David 6, Samuel 5, Andreu 5, Carles 2, Sàiz 2 i Balasch 1.

Resultats partits de Lliga

28 octubre ARTESA S. - AGRAMUNT (ajornat)

3 novembre AGRAMUNT 14 - SÍCORIS 15

Golejadors: Samuel 4, David 3, Narcís 3, Carles 2, Andreu 1 i Balasch 1.

Derrota totalment injusta davant el Sícoris de Lleida, ja que els nostres jugadors varen jugar molt millor i varen merèixer la victòria final.

Jordi Martí

SECCIÓ DE TRIALSIN

La Secció de Trialsin del Centre d'Esports Agramunt, ha sol·licitat a la Federació Espanyola de Ciclisme l'organització pel proper any de 1991 d'una prova puntuable pel Campionat d'Espanya de Trialsin, a celebrar-se el proper mes de juny de 1991.

F. Recio

SECCIÓ BÀSQUET

Resultats del mes d'octubre:

C.B. LLEIDA 49 - CEA 47

CEA 79 - VALLFOGONA 65

BELLPUIG 75 - CEA 79

CEA 72 - P. FRAGATINA 74

TORRES S. 98 - CEA 32

EQUIP SÈNIOR: R. Boncompte, E. Farreny, A. Coscollola, J. Castro, X. Boncompte, R. Boncompte, J. Riassol, A. Castillo, i les joves incorporacions: F. Mari i J. Añé.

Aquest any l'equip sènior ha pujat una categoria, TERCERA CATALANA A, i en una segona fase es veurà les cares amb els forts equips de Tarragona.

Els resultats del mes d'octubre van ser en general desfavorables al CEA encara que, tret del partit de Torres de Segre, on l'equip hi va anar amb nombroses baixes per lesió, la resta dels partits van ser molt disputats i tots es van resoldre en l'últim minut. El còmput final del mes són 5 partits jugats amb dos victòries i tres derrotes, d'aquestes la més important enfront la P. Fragatina, ja que si volem aspirar a una bona classificació cal amarrar a la nostra pista.

EQUIP CADET: Riera, Llanes, Secanell, Amigó, Vito, C. Solé, B. Solé, Costafreda, Marcos, Marina, Salvía i Canosa.

L'any passat la secció de Bàsquet del CEA va realitzar l'esforç d'organitzar un equip cadet i aquest any continuem amb més entusiasme encara amb l'equip, on s'han produït joves incorporacions. L'objectiu de l'equip és la formació del jugador a tots nivells i no tant els resultats que es puguin assolir, que això cal avaluar-ho als voltants de la meitat del campionat.

Aquest mes d'octubre es va perdre a fora contra el Pardinyes, en un partit interromput diverses vegades per la pluja i recentment a Andorra; es va perdre a casa contra el Bellpuig i es va guanyar a casa contra el Belllloc en un partit ple de voluntat de victòria i demostració de variacions defensives per part de l'Agramunt.

Per últim, pot ser anecdòtic o revelador, però són molts els jugadors de la secció que han tingut el mateix somni sobre el premi de la Loteria de Nadal, si fos...?

E. F.

DÍGIT

Aquesta imatge representa una cosa que, amb tota seguretat, haureu vist moltes vegades. Sabeu de què es tracta?

SALT DE CAVALL

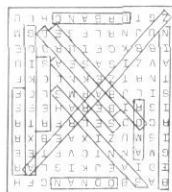
Començant per la síl·laba on assenyalava la fletxa, i fent el moviment del cavall als escacs, trobareu un refrany català.

gar.	de	Amb	amb
nes	el	ber	s'ha
sa	ve	i	les
	do	mar,	na

Solució al Dígit:

Solució, per P.R.:

Solució al Salt de Cavall, per P.R.:

Amb les dones i amb el mar,
s'ha de saber navegar.

SOPA DE LLETRES

En aquest embolic de lletres hi trobareu el nom de dotze jugadors de futbol que defensen els colors del Barça.

B	A	S	B	O	D	N	A	N	C	F	H
E	D	I	A	E	J	K	I	G	L	A	R
G	M	A	N	N	T	O	V	P	T	E	E
I	S	M	U	Z	I	X	A	E	B	X	R
R	C	O	D	S	E	L	R	F	R	T	R
I	G	R	I	B	E	R	A	H	E	E	E
S	I	L	J	B	A	R	M	S	L	O	F
T	N	R	T	Z	E	K	N	O	O	K	P
A	V	Z	I	S	A	S	E	A	S	I	U
I	B	B	X	C	F	I	U	R	D	O	E
N	U	J	N	R	L	P	S	E	O	G	M
Z	G	T	U	R	B	A	N	O	H	O	U

L'ACUDIT D'EN CREUS

Pel Broc Gros

Cony!!
On s'ha fotut?!!

La caL*Aj*SeRa.

L'Ajuntament informa

FESTES LOCALS 1991

En comissió de govern s'acordà fixar els dos dies de festa local per a 1991 pels nuclis de població següents:

Agramunt	12 i 13 de setembre
Almenara Alta	3 d'agost i 13 de setembre
La Donzell	17 d'agost i 13 de setembre
Mafet	11 d'octubre i 13 de setembre
Montclar	22 de gener i 25 de juliol
Les Puelles	12 i 13 de setembre

SANTA CECÍLIA 1991

L'any passat i per primera vegada, totes les agrupacions musicals d'Agramunt celebraren conjuntament la diada de Santa Cecília, patrona dels músics. Davant l'èxit que tingué aquesta iniciativa, donat el gran nombre d'agramuntins que participen en agrupacions d'una manera o altra relacionades amb la música, s'ha decidit repetir l'experiència.

Si no hi ha canvis d'última hora el programa d'actes de celebració de Santa Cecília serà el següent:

Dia 23, divendres; concert amb la participació de La Coral d'Avui, Orquestra de Cambra d'Agramunt, Cobla Jovenívola d'Agramunt, Grallers d'Agramunt i el grup d'havaneres "Vent de Serè".

Dia 24, dissabte; cercavila amb la banda de cornetes i tambors d'Agramunt, cucanyes i xocolatada per als músics més petits. Sopar de germanor al Casal.

Dia 25, diumenge; Missa cantada pel Cor Parroquial.

Participen en l'organització el grup caramellaire "Aires del Sió" i els escoltes del "Cau".

AL·LEGACIÓ A LA PORTADA D'AIGÜES A LA VALL DEL SIÓ

El Ple del Consell Comarcal, en sessió celebrada el dia 13 de setembre, acordà aprovar inicialment el projecte de les obres de portada d'Aigües a la Vall del Sió. Aquest projecte estableix que les obres que s'han de realitzar afecten, entre altres municipis, al d'Agramunt. Les obres que contempla al pas pel nostre terme, són les de construcció de l'estació de captació d'aigües i bombeig núm. 1 i un total de 2.535 metres lineals de conduccions d'un diàmetre de 350 mm. Les afectacions a les propietats del terme, són les de servitud d'aqüeducte (5 metres a banda i banda de la línia de conducció, amb un total de 25.350 metres quadrats) i l'expropiació de 100 metres quadrats.

A més d'un total de 15 propietaris d'Agramunt, també en surt afectat aquest Ajuntament, ja que part de la canonada travessa un vial públic d'accés al Polígon Industrial.

El Projecte d'Obres, tal com està concebut, planifica les excavacions i rases en els punts on no suposi una despesa elevada, deixant de banda el greu perjudici que aquesta mesura suposa per a les finques afectades, ja que els propietaris s'hauran de replantejar el tipus de conreu per a cada finca en funció de la conducció (la profunditat mitja de la qual és d'1'70 metres).

Aquest problema es veurà fortament agreujat un cop es converteixin aquestes propietats en finques de regadiu mitjançant el canal Segarra-Garrigues, que directament les beneficiaria en la seva totalitat. Ara, amb les canonades al mig de cada finca, serà impossible plantejar-se el plantar qualsevol tipus d'arbrat fruiter i altres conreus de millor rendiment.

Tanmateix, existeix un altre traçat alternatiu que aquest

Ajuntament considera que pot beneficiar no tan sols a tots i cada un dels nuclis mancats d'abastiment suficient, sinó també a la pròpia execució de les obres en evitar costosos tràmits i considerables despeses: es tracta d'aprofitar el recorregut del riu Sió, fins on sigui necessari, i ubicar-hi en un dels seus marges, la canonada o conducció.

Aquest traçat, discorre per uns terrenys favorables ja que el desnivell és suau i la composició del sòl permetria les excavacions i rases necessàries.

Ahora, l'estalvi en expropiacions és considerable i s'evitarà ocasionar danys o perjudicis presents i futurs en els conreus de bona part de les conduccions.

Així mateix, un aspecte importantíssim a plantejar per part de l'Ajuntament d'Agramunt, és el fet que el traçat de la canonada travessa, al pas pel terme d'Agramunt, la carretera CC-240 a l'indret on s'inicia el Polígon Industrial de la Vila. Aquest traçat, de mantenir-se tal i com preveu el Projecte d'Obres, pot suposar un greu problema addicional, ja que aquests terrenys són afectats actualment per la xarxa de comunicació viària de la Vila i les infraestructures bàsiques del Polígon Industrial.

Per tant, aquest Ajuntament ha decidit interposar una al·legació a l'aprovació inicial del Projecte d'Obres de Portada d'aigües a la vall del Sió davant del Consell Comarcal de l'Urgell, demanant a aquest que acordi la suspensió administrativa de l'aprovació de l'esmentat Projecte d'Obres per tal que sigui efectuada una revisió del traçat de les canonades i captació, en funció a les al·legacions presentades per aquest Ajuntament.

PRESSUPOST RESIDÈNCIA GERIÀTRICA "MAS VELL" 1990

El Consell del Patronat de la Residència Geriàtrica "Mas Vell" i posteriorment aquest Ajuntament, han aprovat inicialment el pressupost de despeses i ingressos de la Residència corresponent a l'exercici econòmic de 1990 que seguidament es detalla:

PRESSUPOST DE DESPESES

COMPRES	4.706.250
DESPESES DE PERSONAL	6.245.417
TREBALLS I SUBMINISTRAMENTS	525.000
DESPESES DIVERSES	275.000
ALTRES DESPESES D'ASSISTÈNCIA	75.000
DOTACIÓ DE PREVISIONS D'INSOLVÈNCIA	23.595
TOTAL	11.850.262

PRESSUPOST D'INGRESSOS

INGRESSOS RESIDENTS	7.646.598
SUBVENCIONS	1.649.880
TOTAL	9.296.478

Als efectes de cobrir el dèficit previst, s'ha sol·licitat al Departament de Benestar Social de la Generalitat una subvenció per import equivalent al dèficit assenyalat.

SOL·LICITUD D'UNA SUBVENCió PER LA POLICIA LOCAL

L'Ajuntament d'Agramunt ha sol·licitat acollir-se a les subvencions que el departament de Governació de la Generalitat té previstes concedir a les Corporacions Locals per a projectes de millora de serveis i mitjans de les Polícies Locals de Catalunya.

Els conceptes pels quals se sol·licita la corresponent subvenció, són:

A.- Formació dels membres de la Policia Local de l'Ajuntament d'Agramunt mitjançant els cursos organitzats per l'Escola de Policia de Catalunya. Se sol·licita l'import íntegre de les despeses de matriculació de 4 alumnes.

B.- Adquisició de mitjans tècnics i millora de la infraestructura dels serveis existents, amb una inversió total prevista de 9.041.668 ptes. La quantitat demanada per aquest concepte és del 50 % de l'import total.

LLICÈNCIES D'OBRES

Margarida Martí i Gasull, canviar connexió de claveguera. Plaça de l'11 de Setembre.

Margarida Martí i Gasull, distribució interior, enrajolar i enguixar. Plaça de l'11 de Setembre.

Josep-Maria Lailla i Torres, gual permanent. Av. de M. Jolonch.
Josep Alcalde i Domínguez, connexió aigua pot. C. de Siscar.
Alexandre Barroso i Capdevila, arreglar cuina i el terra del pis. Raval de Puigverd.

Seràpia Guixé i Sampé, arreglar teulada. C de la Germandat.
Josep-Maria Coll i Solans, tancar pati. Av. d'Agustí Ros.
Antoni Castro i Vega, gual permanent. Av. de M. Jolonch.
Ramon Pla i Vicens, connexió aigua pot. Av. de Marià Jolonch.
Maria Vila i Codina, arrebossar part de la façana. C. dels Estudis Nous.

Magda Vicens i Teixidó, canviar bastiments finestres. Plaça del Pou.

RR.MM. de la Immaculada Concepció, enrajolat i arreglar parets. C. d'Àngel Guimerà.

Joan Marsol i Cinca, connexió a la xarxa de clavegueres. Carrer dels Asgous.

Domènec Gómez i Gil, connexió a la xarxa de clavegueres. Polígon Industrial.

Al mateix, connexió aigua per obres. Polígon Industrial.
Nicolau Monterroso i Villaseca, arreglar terrat i enrajolar. N. S. dels Socors.

Dolors Soldevila i Solà, fer cuina, habitacions i bany. Ronda dels Comtes d'Urgell.

Caixa de Pensions, arrencar caixa forta. C. d'Àngel Guimerà.
Ramon Creus i Cusola, gual permanent. C. de l'Institut.

Ramon Carulla i Castellà, arreglar la teulada de la casa. Ctra. de Cervera.

Joan i Esteve Garrabou Brils. Dos guals permanents Ntra. Sra. dels Socors.

Simó Castellà i Boncompte, arreglar la teulada de la casa. Plaça de l'Església.

Joan Puig i Ribera, connexió xarxa clavegueres. C. del Clos.
Alard Forns i Gassol, enrajolar entrada. C. de l'Aspi.

Jaume Argelich i Montané, pintar façana casa. C. del Castell.
Felip Solé i Riera, engrandir portalada. Montclar.

Josep Huguet i Herbera, arreglar la teulada de la casa. C. del Castell.

Al mateix, pintar la façana de la casa. C. del Castell.
Joan-Antoni Gutiérrez i Zurita, arreglar les finestres de la casa. C. del Forn.

Josep-Maria Pintó i Batalla, nivellar finca. Ctra. de Balaguer.
Ramon Llenas i Camardons, reformes a casa. C. de Vilavella.

Joan Garcia i Artigas, enrajolar els baixos de la casa. Av. de Jaume Mestres.

Pere Palomino i Oropesa, pintar la façana de la casa. C. del Castell.

Farinera Roca S.A., arranjar les oficines de la fàbrica. R. dels C. d'Urgell.

Jaume Bertran i Puigpinós, pintar la façana de la casa. Plaça del Pare Gras.

Rosa Marsà i Balcells, obres diverses en la casa. Ctra. de Balaguer.

Elíbia Fernández i Pérez, connexió d'aigua potable. C. dels Asgous.

Emili Martínez i Llorens, canviar les bigues del trespol. C. de Carabassa.

NÍNIXOLS CEMENTIRI MUNICIPAL

Han instal·lat làpides als nínxols les següents famílies: Antoni Barlabé i Boncompte, Família Codina-Torres, Silvestre Bonnet i Família, Andreu Navarro i Muñoz, Família Solé-Freixes, Família Marquilles-Solanes, Família Sala-Colom, Família Fàbrega-Novau.

Mercè Poch i Prats, nínxol núm. 88.

Magdalena Mata i Teixidó, nínxols núm. 89 i 90.

Celedònia Baró i Inglavaga, nínxol núm. 81.

Maria Repilado i Arroyo, nínxol núm. 87.

Tots a la Galeria de Sant Josep.

FACTURES APROVADES

Pessetes

Vulc. Ibarz, reparacions	12.332
M. Rovira, reparacions	47.830
J. Jové, reparacions	2.184
F. Molinet, mat. enllumenat públic	25.682
Cambra Agrària, rep. camins	17.900
Pret. Cuiat, material	16.197
J. Jové, reparac. xarxa aigües	2.744
J. M ^a Fernández, rep. xarxa aigües	3.646
P. Boncompte, portar aglomerat	6.720
SORIGUE, S.A., material	14.090
"INVERNAL", despeses notaria	59.836
Trans-Bertran, transports	16.680
A. Clotet, camisetes Casal d'Estiu	22.500
I. Marsà, material	56.394
Fotog. Pijuan, mat.	11.787
Crist. Agramunt, vidres	3.423
R. Puigpinós, reparació	26.400
E.S.A., combustibles	19.461
Admo. Correus, segells	5.090
S. Blanco, repar.	26.975
R. Gili, reparació	6.918
D. Ros, reparació	7.650
J. Bobet, reparar.	11.805
Vulc. Ibarz, reparar.	40.438
M. Rovira, reparar.	21.886
J. M ^a Farreny, reparar.	8.845
El Corte Inglés, material	17.940
TOTCAMP, productes mata-herbes	21.224
P. Riera, gas propà i material	14.355
R. Penella, treballs	6.000
J. Vidal, treballs excavadora	215.600
J. Jové, repar. xarxa aigües	8.832
J. Jovell, repar. xarxa aigües	17.897
P. Boncompte, material	1.940
R. Puigpinós, taula C. extracc. sang	11.200
T. Bernaus, encàrrecs serv. aigua	3.808
T. Poch, diferents encàrrecs	1.188
M. Rovira, reparacions	115.388

Som a Riella

ITINERARIS INTERIORS:

EL RAVAL DE SANT FRANCESC

per Guillem Viladot

Pujar pel Raval de Sant Francesc cap al Convent, sense arribar-hi, és un exercici commemoratiu d'una pagesia molt característica. Per què, Urc, la part alta dels nuclis urbans acostuma a ser habitada per estaments conservadors? I conservador en aquest cas no és pas sinònim d'economia benestant. En les seves edificacions hi queda ben palesada aquesta limitació de béns. Durant la meua adolescència hi feia cap molt sovint aquí. En una d'aquestes cases, els estius hi vivia una noieta de Lleida. De tant en tant sortia a l'eixida. Calia saber esperar per poder veure els seus ulls transparents com la llum de la menta o la claror dels ametllers florits. Avesat als ulls obscurs i opacs de les noieta indígenes, aquells altres deixaven endevinar pregoneses humanes no sospitades mai. Quines pregoneses, però, podia assolir l'esguard dels catorze o quinze anys? Tot esperant aquells ulls, vaig viure les solituds més anhelants de la meua vida, si més no, la vida d'aleshores. Les petites i abundants solituds. En el seu llibre titulat "La cambra lúcida", Roland Barthes es refereix a com sovint ens sorprenem de veure «uns ulls que veuen», una sorpresa que no acostuma a entendre ni a compartir ningú, degut, potser, que la vida és feta de petites solituds davant la indiferència de gairebé tothom. L'Urc s'ha enfilat molt enllà i torna i em troba en aquest punt on el raval de sant Francesc es bifurca. Tornar a esguardar allò que hem vist tantes vegades sembla l'estar davant d'una fotografia en la qual tot resta encallat dintre un temps que ha perdut la mesura. Un temps escanyat per ell mateix i aturat en la fadessa de la pura anècdota. L'Urc para l'orella. Es diria que

escolta una remor salmòdica que surt d'una d'aquestes cases. ¿De la casa o de la fotografia mítica que la memòria ha anat garvellant? Ara, en aquest indret, en una casa recuperada a la història, els vells hi fan colla com una mena d'estament tancat del qual ningú no aprofita la saviesa acumulada pels anys. Val a dir, però, que la jovesa, com un altre estadi clos, s'hi reuneix per aprendre-hi música. Aquest ha estat un poble de molta música, saps? La música és reconeguda com el llenguatge universal. Les coses més belles dites sense fronteres. Encara que no s'hi refereixi, aquí, Urc hi escau aquell vers de la bucòlica III de Virgili: "Vents, porteu-ne un bri a les orelles dels déus!" Que aquest fil de marinada que ja es comença a sentir, Urc, ens meni, un cop més, cap als sons d'una comunicació sense límits. Potser per la foscor, o el silenci, em ve a l'esment aquest petit poema de Manuel Pal i Casanovas: "Dins la foscor, / el mur encara s'alça / entre tu i jo. / Projeccions de mots / entrenen l'espera". El mur, la frontera, la fita. És que els déus no escolten? Què hi ha més enllà dels ulls, més amunt de la veu? Oh, Urc, quina cosa més ridícula aquestes interrogacions! La meua gosseta em segueix sense allunyar-se gaire. Baixem poble endins. Travessem places i carrers. Alleugerim el pas, potser per desempellegar-nos d'aquestes imatges tan intensament fixades en aquesta mena de *sunya*, o sigui de buit, de què parlen els poetes sanscrits. Un cop a l'estudi, poso un compacte comprat aquest estiu a França. És el cor de frares de l'abadia de Sant Pere de Solesmes. El gregorià més pur del món al costat de Montserrat i de Silos. "Lucis creator".